

இறையியல் கோலங்கள்

112

இறையியல் கோலங்கள்

(இறையியல் பருவ இதழ்)

வடிவம்: 1 — நவம்பர் 1980 — வண்ணம்: 1

செளியிடுவோர் :

ஞானப்பிரகாசர் தமிழ்க் கழகம்

தேசிய குருத்துவக் கல்லூரி,

அம்பிட்டி,

கண்டி.

(தனிப்பட்ட விநியோகத்துக்கு மட்டும்)

ஆசிரியர் குழு

பொதுப்பாசிரியர்கள்:

- 1) அருள்திரு. சி. யோ. இம்மானுவேல்,
தேசிய குருத்துவக் கல்லூரி - கண்டி.
- 2) அருள்திரு. விக்ரம் குருஸ்,
அமலமரித் தியாகிகள் பயிற்சியகம், கண்டி.
- 3) அருள்திரு. இம்மானுவேல் பெர்னாண்டோ,
தேசிய குருத்துவக் கல்லூரி - கண்டி.
- 4) அருள்திரு. ஜெ. நீக்கலாஸ்,
மறைக்கல்வி நடுநிலையம் - யாழ்ப்பாணம்.

இணை ஆசிரியர்கள்:

- 1) ம. வே. அமிர்தக்குமார்,
தேசிய குருத்துவக் கல்லூரி, கண்டி.
- 2) தயானந்தன் பற்றிக்,
தேசிய குருத்துவக் கல்லூரி, கண்டி.
- 3) யோ. கார்டோசா,
அமலமரித் தியாகிகள் பயிற்சியகம், கண்டி.

* உட்புகுமுன் அருட்திரு. இம்மானுவேல் பெர்னாண்டோ	5
* மீட்பு ஒரு சிலருக்கு மட்டும் தானா? வின்சன்ட் பற்றிக் அ. ம. தி.	7
* “திருமுழுக்கு” — ஓர் அழைப்பு ஜீவா பேசல் அ. ம. தி.	13
* திருச்சபையில் மரியன்னை பக்தி சூசை ஜெயபாலன் குருஸ்	18
* யேசு உவமையில் மொழிந்தார் பெ. ஞான ஆனந்தன்	29
* மறு உறவாக்கல் திருவருட்சாதனமும் புதிய முறைப் பரிகாரமும் அருட்திரு. அல்பிறட் லோபோ	45

அச்சிடலாய்:

“இறையியல் கோலங்கள்” இல் வெளிவரும் கருத்துக்கள்
கிறீஸ்தவ கோட்பாடுகளுக்கு எதிரானவை அல்ல என்ப
தேயன்றி இதுதான் திருச்சபையின் போதனை என்று கூறு
வதற்கில்லை.

† போல் பெரேரா

கண்டி மறை ஆயர்

“இறையியல் கோலங்கள்” சஞ்சிகையில் வெளிவரும் ஆக்கங்
களிலுள்ள கருத்துக்களுக்கு ஆக்கியோரே பொறுப்பாவர்.

உட்பகுமுன்

இறைவனைப் பற்றிய கல்வியை நாம் இறையியல் என அழைக்கின்றோம். இந்த இறையியல் மனித வரலாற்றிலே நானொரு வண்ணமும் பொழுதொரு மேனியுமாக வளர்ந்துகொண்டே வருகின்றது. வாழையடி வாழையாக வந்த மனிதன் எத்தகைய சூழ்நிலைகளில் வாழ்ந்தானோ அதற்கொத்த அறிவுடனேயே கடவுளைப் புரிந்து கொண்டான். இன்று கூட, எத்தனையோ துறைகளிலெல்லாம் முன்னேற்றமடைந்துள்ள மனிதன் இறைவனைப் புரிந்துகொள்ளுவதும் காலத்திற்கு ஏற்ற கோலத்தில் தான்.

இறையியல் மனிதனை நிறைவான மனிதனாக்க முயலுகின்றது. மனிதன் எவ்வளவுக்கு முழுமை பெறுகின்றானோ அவ்வளவுக்கு அவன் இறைவனை அணுக முடியுமென்றும் வற்புறுத்திக் கூறுகின்றது. அப்படியாயின் மனிதன் தனது நிறைவை, முழுமையை எப்படி எய்தலாம்? ஆம், மனித வரலாறு ஏற்கனவே கண்டுவிட்ட முழு மனிதனைப் பின்பற்றுவதே அதற்கு வழி. கிறீஸ்துதான் அந்த நிறைவான, முழுமையான மனிதன். அவரை அதிகமதிகமாய் அறிந்து, அவராக நாம் மாறுவதே முழு மனிதனாகத் தலைச்சிறந்த வழி! இதனையே இன்றைய இறையியல் 'கிறீஸ்து மையமான' மீட்பு என்று அழைக்கின்றது. கிறீஸ்துவைப் பின்பற்றுவதென்றால் அவ்வளவு சுலபமான காரியமல்ல. அவர் வழியில் செல்லும் எம்மை எத்தனையோ பிரச்சினைகள் தமோற வைக்கின்றன. அத்தடுமாற்றத்திலிருந்து தெளிவுபெற எமக்கு உதவிதேவை. ஆம்! திருச்சபை அவ்வுதவியை எமக்களிக்கின்றது. ஆனால் திருச்சபை கூறுவதைப் புரிந்து கொள்ள, அதன் படிப்பினைகள் விளக்கமாகத் தாய் மொழியில் தீட்டப்பட்டிருக்க வேண்டுமே! சிந்திக்கத் தூண்டும் சிந்தனைக் கோலங்கள் சித்தரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டுமே! இப்பணியை புரியவே 'இறையியல் கோலங்கள்' இன்று உங்கள் முன்வலம் வருகின்றன.

"காலத்தின் குறிகளைத் துளாவி அதிந்து, நற் செய்தியின் ஒளியில் அவற்றிற்குப் பொருள் விளக்கம் தருவது எப்பொழுதும் திருச்சபையின் கடமை" என்று வத்திக்கான் பொதுச் சங்கம் "இன்றைய உலகில் திருச்சபை" எனும் தொகுதியில் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளது. அந்தக்

கடமையினின்று பார்க்கும்போது, தேன் மொழியாம் தமிழ் மொழியில் அப்படிப்பினைகளைத் தோய்த்துத் தருவதில் எமக்கும் ஒரு பங்குண்டு என்ற உரிமையுடன் “இறையியல் கோலங்களை” உங்கள் கரங்களில் முதன்முறையாகத் தவழவிடுகின்றோம். உவகையுடன் இக் கோலங்களோடு நீங்கள் கொள்ளும் ஒன்றிப்பே, இதற்கு நீங்கள் அளிக்கும் உபசரிப்பாக அமையட்டும். உங்கள் ஒத்துழைப்பும் ஒத்தாசையுமே அதனை ஓங்கச் செய்விக்கும்.

அருட் திரு. இம்மானுவேல் பெர்னாண்டோ
 கழக பரிபாலகர்
 கண்டி.

மீட்பு ஒரு சிலருக்கு மட்டும் தானா?

— வினசன்த் பற்றிக் அ. ம. தி. —

“ திருச்சபைக்கு வெளியே இரட்சணியம் இல்லை ” (There is no salvation outside the church) என்று புனித சிப்பிரியான் மொழிந்தார். திருச்சபை என்பது வரையறுக்கப்பட்ட ஒரு நிறுவனமா? 2ம் வத்திக்கான் பொதுச் சங்கத்தின் பின் திருச்சபை என்ற சொல் புதுக் கருத்தைப் பெற்றுள்ளது. திருச்சபை என்ற பொதுப் பதத்தை “ரோமன்” என்ற அடைமொழியால் மட்டுப்படுத்துவது தவறு. திருச்சபை சாதி, மொழி, சட்டம், சமயம் ஆகிய வரையறைகளுக்கு அப்பாற்பட்டது. மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட வரையறைகளால் திருச்சபையினை மட்டுப்படுத்துவது முறையன்று. மட்டுப்படுத்தப்பட்ட ஒரு மனித நிறுவனமாக திருச்சபையைக் காண முனைவது இறைவனின் வல்லமையை மறுப்பது போன்றாகும். 23ம் அருளப்ப பாப்பரசரின் கூற்றுக்கிணங்க இன்று திருச்சபையின் கதவுகள், புதுக்காற்றுப் பெற, திறந்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. கிறீஸ்தவ மறை தவிர்ந்த ஏனைய மறையினருக்கு இரட்சணியம் இல்லை என்று அவர்களைப் புறக்கணிப்பது உண்மைத் திருச்சபையின் கோட்பாட்டிற்கு முரணானது.

பழைய ஏற்பாடு:

யாவேயினால் தெரிந்துக் கொள்ளப்பட்ட இஸ்ராயேலர் தாங்கள் எதற்காக அழைக்கப்பட்டார்கள் என்பதைப் புரிந்துக்கொள்ளத் தயங்கினார்கள். அரசியல் ஸ்திரத்தைப் பெரிதளவு கொண்டுள்ள அயல் நாடுகளிடமிருந்து தம் நாட்டைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதையே இலக்காகக் கொண்ட இஸ்ராயேலர் மற்றவர்களது இரட்சணியத்தின் மட்டில் தமக்குள்ள கடமைகளை மறந்தார்கள். இறைவனின் அருட்கரத்தை மற்றைய மறையினரிடத்தில் காண மறந்ததோடு அவர்கள் பேய்த் தெய்வங்களை வணங்குவதாகக் கூறி அவர்

களை வெறுக்கவும் செய்தார்கள். அத்தோடு விருத்த சேதனம் (Circumcision) செய்து, ஜெருசலேம் தேவாலயத்தில் ஆண்டவரை வணங்கினால்தான் இரட்சணியம் உண்டு என்று நம்பினார்கள்.

எனினும், யாவே நோவாவோடு செய்து கொண்ட உடன்படிக்கை (ஆதி. 9/9), மனிதர்கள் அனைவரோடும் ஆண்டவருக்குள்ள உறவையும் உலக மக்கள் எல்லோரதும் இரட்சணியத்தின் மட்டில் அவர் கரிசனையாய் இருக்கிறார் என்பதையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

இறைவாக்கினர் ஆமொஸ், இஸ்ராயேலர் அல்லாதோர் சார்பாகவும் ஆண்டவரது இரட்சணிய அலுவல் தொடர்வதைக் கூறுகின்றார்:

“இஸ்ராயேல் மக்களே, நீங்கள் நமக்கு எத்தியோப்பியரை போன்றவர்கள் தானே? இஸ்ராயேலை எகிப்து நாட்டினின்றும், பிலிஸ்தியரைக் காதோரிவிருந்தும் சீரியர்களைக் கரியிவிருந்தும் நாம் கூட்டி வரவில்லையோ?” என்கிறார் ஆண்டவர். (ஆமொஸ் 9/7)

ஆண்டவரது இரக்கம் அளவிடற்கரியது என்று யோனாஸ் ஆசமம் அழகாக வர்ணிக்கின்றது:

“நீ நட்டு வளர்க்காமலே, தானாக ஒரே இரவில் முளைத் தெழுந்து, ஒரே இரவில் உலர்ந்துபோன அந்த ஆமணக்குச் செடிக்காக நீ இவ்வளவு வருந்துகின்றாயே! வலக்கை எது, இடக்கை எது என்று வேறுபாடுகூடத் தெரியாத இலட்சத்து இருபதாயிரம் பேருக்கு மிகுதியான மனிதர்களும், பெருந்தொகையான மிருகங்களும், இருக்கிற இந்த நிமிவே நகரத்தின் மேல் நாம் இரங்காதிருப்போமா?” என்றார் ஆண்டவர். (யோனாஸ் 4/11)

சுருங்கச் சொல்லின், இஸ்ராயேலர் பொது இரட்சணியத்தைப் புரிந்துக் கொள்ளாவிடினும் பழைய ஏற்பாடு ஒரு நூலாக நின்று இதற்குச் சான்று பகருகின்றது.

புதிய ஏற்பாடு:

எல்லா மனிதரும் மீட்புப் பெறுவதும் (1 தீமோ: 2/4) அது கிறிஸ்துவின் மூலமே நிகழும் (அப். 4/12) என்பதும் புதிய ஏற்பாடு தரும் உண்மைகள். இரட்சணியம் ஒரு சிலரது உரிமைப் பொருள்

என்பது அபத்தம். புனித சின்னப்பர் உரோமருக்கு எழுதிய திரு முகத்தில் கூறுகின்றார்.

“திருச்சட்டத்தைப் பெற்றிராத புறவினத்தார் அதில் உள்ள கட்டளைகளை இயல்பாகவே நிறைவேற்றும்போது, அவர்களுக்குத் திருச்சட்டம் இல்லாத போதிலும் அவர்கள் உள்ளமே சட்டமாய் அமைகின்றது. திருச்சட்டம் கற்பிக்கும் செயல் முறை தங்கள் உள்ளத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அவர்கள் எண்பிக்கிறார்கள்; ஏனெனில், அவர்களுடைய மனச்சான்று அதற்குச் சாட்சியாய் நிற்கிறது.” (உரோ. 2/14 - 15).

புனித சின்னப்பர் ஏதென்ஸ் நகரப் பெருமக்களோடு உரையாடுகையில் அவர்களது மறை வழிபாட்டிற்கும் உண்மைத் தெய்வத்துக்குமிடையே நெருங்கிய உறவு உண்டு என்பதை (அப். 17/22-31) எடுத்துக்காட்டி, மற்றைய மறைகளில் துலங்கும் உண்மை மதிப்பீடுகளை உறுதிப்படுத்துகின்றார். அதேவேளை, ஒருவன் கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாதலை, அவன் இறந்த காலத்தோடு, பழைய கால வாழ்க்கையோடு நிரந்தர முறிவை நிர்ணயித்துக்கொள்ள எடுக்கும் தீர்மானம் எனலாம். அதற்காக, கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தை வெளிப்படையாக அறிக்கையிடுவோர் மட்டும் தான் மீட்புப் பெறலாம் என்பது முரண்பாடு. ஏனெனில், கிறிஸ்துவோடு ஒருவன் கொள்ளும் நெருங்கிய உறவே மீட்பிற்கு அவசியம்.

“புறவினத்தாருக்கு இருள் அகற்றும் ஒளி” (லூக். 2:32) எனத் தோன்றிய யேசு, தன் பாடுகள், மரணம், உயிர்ப்பு வழியாகத் தந்த கிறிஸ்தவ விசுவாசம் மீட்பின் பரவல் தன்மையையே வெளிக் காட்டுகின்றது. உலக மக்கள் அனைவரும் மீட்புப் பெறுதலையே நோக்காகக் கொண்ட கிறிஸ்துவின் இலட்சியத்துக்கு முரணாக கிறிஸ்தவனின் எதிர்பார்ப்புகள் அமையலாமா?

2ம் வத்திக்கான் சங்க ஏடுகள்:

“தங்கள் குற்றம் எதுவுமின்றி கிறீஸ்தவனின் நற்செய்தியையும் அவரது திருச்சபையையும் அறியாதவர்கள் நேர்மையான உள்ளத்துடன் இறைவனைத் தேடி, மனச் சாட்சியின் குரலில் இறைவனின் திருவுளத்தை அறிந்து, ஏற்று, அருளின் தூண்டுதலால் அதைக் கடைப்பிடிக்க முயன்றால், முடிவில்லா மீட்பைப் பெறுவர். மேலும் தங்களது குற்றத்தினால் வெளிப்படையாக இறைவனை இன்னும் ஏற்றுக் கொள்ளாதவர்களுக்கும் . . . இறைவன் மீட்பிற்குத் தேவையான உதவிகளைத் தர மறுப்பதில்லை.” (திருச்சபை 16/2).

மனிதர்களின் இதயத்திலும் மக்களின் வழிபாட்டு முறைகளிலும் பண்பாடுகளிலும் மறைந்து கிடக்கும் நல்லவைகளை அழிய விடாது பாதுகாப்பது திருச்சபையின் அரியபணி. அத்தோடு திருச்சபை, “அவைகளின் குறை நீக்கி, உயர்வுறச் செய்து நிறைவுபடுத்துகின்றது.” (திருச்சபை 17) வார்த்தையானவரின் வித்துக்களை கிறீஸ்தவமல்லா மரபுகளில் கண்டுபிடிப்பதோடு, கிறீஸ்தவர்கள், “நேரிய உள்ளத்தோடும் பொறுமை உணர்வோடும் நடத்தப்படும் உரையாடல் வழியாக இறைவன் கிறீஸ்தவரல்லா மக்களுக்கு அளித்துள்ள செல்வங்களை அறிந்து கொள்ளலாம்.” (திருச்சபையின் மறைபரப்புப் பணி 11).

வாழ்க்கைச் சட்டங்கள் மூலமும் வழிபாட்டு முறைகள் மூலமும் கிறீஸ்தவம் அல்லா ஏனைய உலக மறைகளும் மனித உள்ளத்தின் அமைதியின்மையை அகற்ற முனைகின்றன. “இம்மறைகளிலே காணக்கிடக்கின்ற உண்மையானதும் புனிதமானதுமான எதையும் கத்தோலிக்க திருச்சபை உதறித் தள்ளுவதில்லை” (கிறீஸ்தவமல்லா மறைகள் 2) மாறுபட்ட கொள்கைகளை மற்றய மறைகள் கொண்டிருப்பினும் அவற்றின் கோட்பாடுகளுக்கு திருச்சபை மதிப்பு அளித்து வருகின்றது.

இறையியலாளர்கள்

“நாம் காணும் திருச்சபைக்கு வெளியேயும் இறைவனின் நன்மைத்தனம் செயற்பட்டு வருகின்றது. இதற்கு நிருபணங்களோ, அன்றேல் அடையாளங்களோ அவசியமில்லை; வரையறையில்லா ஆண்டவரின் சுருணைக்கு நாம் நன்றியுடையவர்களாய் வாழ்வோம். எனினும், கிறீஸ்தவம் பரவாத மக்களின் உள்ளத்து நன்மைத்தனமும்

பக்தி உணர்வும் மீட்புச் செயலின் அடையாளமாய் அமைகின்றது” என்று ஜோன் பவர் (John Power) அறைகூவல் விடுக்கின்றார்.

அனைத்து மறைகளும் இறைவனை எய்துவதையே இலக்காகக் கொண்டுள்ளன. ஜீன் டானியேலு (Jean Danielou) வின் கூற்றுப் படி, கிறீஸ்தவம் அல்லாத ஏனைய மறையினர் காட்டும் நேர்மைத் தனத்தால் மட்டுமன்றி, இறைதேடலில் அவர்களது அயராத முயற்சியைக் கண்டு, இறைவன் அவர்களை நிச்சயம் சந்திப்பார். ஏனெனில், அவர்களது அயராத முயற்சிகளும் நம்பிக்கைகளும் உண்மையானவை.

கிறீஸ்தவ மறைக்கும் யூத சமயத்துக்குமிடையே நிலவும் நெருங்கிய உறவைக் கண்ணோட்டமிட்ட போல் டமன் (Paul Domann) யூத சமயத்தில் இரட்சணியம் உண்டு என்றும் கிறீஸ்துவின் வருகை இந்த இரட்சணியத்தை இல்லாமல் செய்யவில்லை என்றும் கூறுகின்றார். யூதமக்களோடு இறைவன் கொண்ட உறவு தலைமுறை தலைமுறையாகப் புதுப்பிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

கிறீஸ்துவின் மீட்புத் திறன், மனித இதயங்களில் மட்டுமல்ல கிறீஸ்தவம் தவிர்ந்த ஏனைய மறை வழிபாட்டு நிகழ்ச்சிகளிலும் கலாச்சாரத்திலும் நேரிய தாக்கத்தைக் கொண்டுள்ளது. இவ்வகையில் பெயரில்லா கிறீஸ்தவர்களோடு (Anonymous Christians) பெயரில்லா கிறீஸ்தவமும் (Anonymous Christianity) நடைமுறையில் இருந்து வருகின்றது என்பது கார் ருணரின் (Karl Rahner) கருதுகோள்.

பெயரளவில் கிறீஸ்துவை அறியாத பலர் செயலளவில் இறைவனின் சித்தத்திற்கேற்ப நடந்து இரட்சணியத்தை சுவீகரித்துக் கொள்வதோடு பிறர் மீட்புப் பெறவும் உதவியாக வாழுகின்றார்கள். பசித்தோரைப் புசிக்கச் செய்து, ஆடையற்றோருக்கு ஆடைகொடுத்து அவஸ்தைப் படுவோருக்கு ஆறுதல் அளித்து, பிறர் கரிசனையோடு செயற்பட்டவர்களுக்கு மீட்பு உண்டு (மத். 25/31-46). அதாவது, மற்றவர்கள் பார்க்க நாளாந்தம் கோவிலுக்குப் போனவர்கள் இரட்சணியத்தை இழந்து தவிக்க, இந்துக்கள், இஸ்லாமியர், பெளத்தர்கள் போன்றோர்களும், இன்னும் பாவிகள் எனப் புறக்கணிக்கப்பட்டோரும் தாம் செய்த நற்செயல்களின் நிமித்தம் மீட்புப் பெறுவார்கள்.

● இரட்சணியம் என்பது விசுவாசப் பிரமாணத்தை சரியாக உச்சரிப்பதால் அல்லது 'ஆண்டவரே, ஆண்டவரே,' என்று ஓயாது ஓலமிடுவதால் கிடைக்கும் ஒரு பெறுபேறு அன்று. அது ஆண்டவரையும் அயலவரையும் அன்பு செய்து, ஆதரித்து வாழ்வதின் உட்கணியாகும். அதாவது,

அன்பு வழியில், மனிதனுக்குரிய இடத்தை மனிதனுக்கும் இறைவனுக்குரிய இடத்தை இறைவனுக்கும் கொடுத்து வாழப் பழகிக் கொள்வோருக்கு, மனித மாண்பு (human dignity) டன் மகிழ்வுற்று முழுமனிதர்களாக வாழ்வோருக்கு மீட்பு இறைவன் உவந்து அளிக்கும் அருட்கொடையாக மாறுகின்றது. அந்த நிலையான, நிறைவான இன்பத்தை அனைவரும் பெறுவார்களாக.

“திருமுழுக்கு” - ஓர் அழைப்பு!

— ஜீவா போல் அ. ம. தி. —

நற்செய்தி ஆசிரியர்கள் யேசுவின் பொதுவாழ்க்கையை அதி முக்கிய நிகழ்ச்சி ஒன்றுடன் ஆரம்பிக்கின்றனர். இந்நிகழ்ச்சி அவர் வாழ்க்கைப் பாதைக்கு, அவர் பணிக்கு அர்த்தம் வழங்குவதுடன் அவற்றிற்கு அடிப்படையாகவும் விளங்குகிறது. அதுவே யோர்தான் நதியோரத்தில் அவர் பெற்ற திருமுழுக்கு. பழைய ஏற்பாட்டின் ஏடுகளில் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட மக்களின் அழைப்பு அவர்கள் வாழ்க்கைச் சரித்திரத்தின் முன்னணியிலேயே தெரியப்படுத்தப்படுவதுண்டு. இசையாஸ், இறைவன் மகிமையுடன் வீற்றிருந்த தூபப் பீடத்தில் இருந்து, தமது அழைப்பைப் பெற்றார் (இசை. 6:1-7). எரேமியாஸ் விழித்திருந்த மரக்கிளையினருகில் அழைப்பைப் பெற்றார். இதே பழைய பரம்பரையின் தொடர்ச்சியாக, யோர்தான் நதியோரத்தில் அருளப்பர் யேசுவுக்குத் திருமுழுக்கு வழங்கினார்.

அருளப்பர் திருமுழுக்கு

அருளப்பர் அளித்த திருமுழுக்கானது மனந்திரும்பலின் முழுக்கு தண்ணீர் முழுக்கு என்று அழைக்கப்பட்டது. அருளப்பரின் திருமுழுக்கை அவர் பணியுடன் தொடர்புபடுத்தும் போதுதான் அதன் பொருள் நன்கு விளங்கும். பாலைவனத்தில் எதிரொலித்த அருளப்பரின் கூக்குரல் என்ன? “மனந்திரும்புங்கள், இறையரசு அண்மித்துள்ளது; பழைய வாழ்க்கையை விட்டு புதிய வாழ்க்கையை ஆரம்பியுங்கள்” என்பதே. இந்த மனமாற்றம் யோர்தான் நதிக் குளிப்புடன் மறைந்துவிடவில்லை, இது மக்கள் வாழ்வில் ஒரு புதிய அத்தியாயத்தை ஆரம்பித்து வைத்தது. “நாங்கள் செய்ய வேண்டியதென்ன?” (லூக். 3:10) என்று மக்கள் அருளப்பரைக் கேட்டனர். கொடுங்கள், பகிர்ந்து வாழுங்கள், நீதியுடனும் இரக்கத்துடனும் ஒருவர் மற்றவரை நடத்துங்கள், கடமையில் கண்ணியமாய் இருங்கள் என்றெல்லாம் அழுத்தமாக அருளப்பர் எடுத்துரைத்தார் வாழ்க்கையில் திருப்பத்தை ஏற்படுத்திய அருளப்பர் திருமுழுக்கு இறைத்திட்டத்தில் மீட்ட

பர் வருகைக்கு ஆயத்தமாகவே அமைந்தது. இது ஆயத்தமாகையால் நினைவானதல்ல. குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு மட்டுமே. கிறீஸ்துவின் திருமுழுக்குடன் இது முற்றுப் பெற்றுவிட்டது.

கிறீஸ்துவின் திருமுழுக்கு

கிறீஸ்து யோர்தான் அருளப்பர் கையால் திருமுழுக்குப் பெற்றாலும் அவர் பெற்றது தண்ணீர் ஞானஸ்நானமல்ல, அவர் பெற்றது ஆவியின் திருமுழுக்கு. “வானம் திறந்தது, பரிசுத்த ஆவியானவர் புலப்படும் வடிவெடுத்து புருவைப்போல அவர் மேல் இறங்கினார்”. (லூக் 3:22) பழைய ஏற்பாட்டில் ஒரு புது அழைத்தல், விசேட பணி வழங்கப்படும்போது ஆவியானவர் இறங்குவது வழக்கம். எகிப்திலிருந்து இஸ்ராயேலரைமீட்டு வழிநடத்திய இறைவனது ஆற்றல் மிகு ஆவியானவர் (இசை.63:11-14) மகிமையோடு இறங்கி வந்து சீனம் மலையை மேகத்தால் மூடினார். விசேட பணியை நிறைவேற்ற வேண்டியிருந்த நீதிபதிகள் மேலும் (நீதி.3:10;11:29 இறைவாக்கினர் மேலும் (எரே.1:9) (ஆமேஸ்.3:8) இறங்கினார். அதேபோன்று அவர் இப்போது புது இஸ்ராயேலரின் தலைவரான இயேசுவின் மீது இறங்கி வந்து முழுவதும் அவரை ஆட்கொள்ளுகிறார்.

கிறீஸ்துவின் பணி என்ன? அவர் பெறும் விசேட அழைப்பு என்ன? “நீரே என் அன்பார்ந்த மகன். உம்மிடம் நான் பூரிப்படைகின்றேன்” (மாற்கு 1:11) இதுவே வானின்று கேட்ட குரலொலி. இதுவே கிறீஸ்துவின் திருமுழுக்கு அழைப்பு! “நீரே என் அன்பார்ந்த மகன்” என்னும் சங்கீத வாக்கு (சங்.2:7) இஸ்ராயேல் அரசனுடைய முடிசூடு விழாவின்போது கூறப்பட்டதாகும். கிறீஸ்து மெசியாவும் இஸ்ராயேல் எதிர் பார்த்திருந்த அரசனுமாகக் கருதப்படுகின்றார். “இதோ நம் ஊழியன்... அவரிடம் நாம் பூரிப்படைகின்றோம்” (இசை.41:1) என்னும் இசையாஸ் வாக்கு கிறீஸ்துவை துன்புறும் ஊழியரைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றது. எனவே கிறீஸ்துவின் அரசை அவர் துன்பத்தினூடாகத்தான் பெறவேண்டும் என்ற அழைப்பு அவரது திருமுழுக்கின்போது வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. இயேசுவும் கூட தனது பாடுகள், மரணத்தை தான் பெறும் திருமுழுக்காகக் கருதுகின்றார். “நான் குடிக்கும் கிண்ணத்தில் நீங்களும் குடிக்க முடியுமா? நான் பெறும் ஞானஸ்நானத்தை நீங்களும் பெற முடியுமா?” (மாற்கு 10:38) ஏழ்மையின் வடிவிலே

மக்களின் பாவங்களைத் தன்மேல் சுமந்துகொண்ட செம்மறியாக, தன்னை முற்றும் அர்ப்பணித்த ஊழியனாக தனது அழைப்பை ஏற்றார். அவ்வனுபவத்தை சுவைக்க தன் சீடர்களையும் அழைக்கின்றார்.

கிறீஸ்தவ திருமுழுக்கு

கிறீஸ்தவ திருமுழுக்கு என்றால் கிறீஸ்து பெற்ற அல்லது கிறீஸ்து வாழ்ந்த அதே திருமுழுக்காகும். கிறீஸ்தவன் ஞானஸ்நானத்தில் கிறீஸ்துவின் அழைப்பை ஏற்றுக்கொள்கின்றான். கிறீஸ்தவன் கிறீஸ்துவுக்குள் திருமுழுக்குப் பெறுகின்றான். கிறீஸ்துவின் போதனையை ஏற்று அவரில் விசுவாசம் கொள்பவன் அவரில் வாழ்வு பெறுகின்றான். கிறீஸ்துவுக்குள் ஞானஸ்நானம் என்றால் புனித சின்னப்பர் கூறுவது போன்று “கிறீஸ்துவுக்குள் ஞானஸ்நானம் பெற்ற நாம் ஆனைவரும் அவருடைய மரணத்துக்குள் ஞானஸ்நானம் பெறுகின்றோம்...” ஞானஸ்நானத்தின் வழியாக அவரோடு இறந்து புதைக்கப்பட்டோம்.” ஒரு விதை நிலத்தில் விழுந்து மடிந்தாலொழிய வளர்ந்து பூத்துக் கனி கொடுக்க முடியாது. அப்படியானால், கிறீஸ்தவன் தன் உயிரை மாய்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதல்ல, மாறாக தன் சுயநலத்தில், பாவத்தில் மடிய வேண்டும். தன்னை கிறீஸ்துவுக்கும், அவருக்காக அயலாருக்கும் கொடுக்க வேண்டும். கிறீஸ்து குருடருக்கு பார்வை கொடுத்தார், செவிடருக்கு கேள்வி கொடுத்தார், நோயுற்றோருக்கு நோயற்ற வாழ்வு கொடுத்தார், பசியுற்றோர், துன்புற்றோருக்கு நிறைவு கொடுத்தார். ஒதுக்கப்பட்டோர் ஒடுக்கப்பட்டோருக்கு ஆதரவு கொடுத்தார், பாவிசு, விபச்சாரிகளுக்கு மன்னிப்புக் கொடுத்தார். கடைசியில் தன்னை முழுமையாக சிலுவையில் கொடுத்தார். மனிதருக்காகக் கொடுத்தார். தன்னை முழுமையாகத் தன் தந்தையின் கரங்களில் கொடுப்பதே அவர் அழைத்தல். சீடர்களும், வேதசாட்சிகளும் அன்பை இரத்தத்தில் கொடுத்தார்கள், இரத்தத்தில் மூழ்கினார்கள், திருமுழுக்கெய்தினார்கள். அவ்வாறே ஒவ்வொரு கிறீஸ்தவனும் முழுமையாகத் தன்னை, தன் அன்பை, ஆற்றல்களை, நேரத்தை, உடமைகளை, தன்னை முழுமையாகச் சேவையில் அர்ப்பணித்து, கொடுப்பதில் மரித்து, கிறீஸ்துவுடன் சங்கமிக்க அழைக்கப்படுகின்றான். இதுதான் அவன்பெறும் அனுபவத் திருமுழுக்கு. அவன் குழந்தைப் பருவத்திலோ அன்றேல் முதிர்ந்த பருவத்திலோ ஞானஸ்நானத் திருச்சடங்கை பெற்றாலும்

அவன் அழைப்பு ஒன்றே. கிறிஸ்துவில் வாழ்வு பெறவே அழைக்கப் படுகின்றான்.

கிறிஸ்தவ அழைப்பின் பெருமையும் மகிமையும் என்னவென்றால் தன் சேவை வாழ்வால் கிறிஸ்துவின் மரணத்துள் புதைக்கப்பட்டவன் அவருடன் உயிர்ப்பிலும் பங்கு கொள்ளுகின்றான். (உரோ 6:5) கிறிஸ்தவன் புதுப்பிறப்படைகின்றான். புது வாழ்வில் புகுகின்றான். கிறிஸ்துவோடு ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டு ஒன்றாகின்றான். எனவே திருமுழுக்கின் மூலம் கிறிஸ்தவன் கிறிஸ்துவுடன், கிறிஸ்துவில், கிறிஸ்துவுக்காக வாழ அழைக்கப்படுகின்றான். “நான் அல்ல கிறிஸ்துவே என்வீல் வாழ்கின்றார்”. என்று பெருமையோடு அவன் அறைகூவு முடியும். கிறிஸ்து மரணத்தினின்று வாழ்வுக்கு இவ்வுலகிலிருந்து தந்தையிடம் கடந்து சென்றது போன்று (அரு. 13:1) கிறிஸ்தவனும் ஞானஸ்நான அழைப்பின் மூலம் பாவத்திலிருந்து அருள் வாழ்விற்கும், அடிமை வாழ்விலிருந்து இறைவனின் சன்காரப்பிள்ளை என்ற பதவிக்கும், மரணத்திலிருந்து நித்திய வாழ்விற்கும் கடந்து செல்கின்றான். இவ்வாறு கிறிஸ்துவுடன் மரணத்துக்குள் புதைக்கப்பட்டு அவர் உயிர்ப்பில் புதுவாழ்வு பெறுவதை; பழைய திருமுழுக்கு வழிபாடு அழகான வெளியடையாளத்தால் சித்தரிக்கின்றது. ஞானஸ்நானம் பெறுபவர்களை ஞானஸ்நானத் தடாகம் (Baptismal Pond) எனப்படும் தொட்டிக்கு படிகளினால் கீழே இறங்கி நீரிலும் முழுமையாக மூழ்கி, பின்னர் வெண்ணிற ஆடை அணிந்து முற்றிலும் புதிய மனிதன் போன்று மீண்டும் படிகளினால் மேலே ஏறி வருவார்.

இவ்வாறு, கிறிஸ்துவின் பாடுகள், மரணத்தில் பங்குகொண்டு தன் வாழ்க்கையை தந்தைக்கும், அயலவனுக்கும் அர்ப்பணிக்க அழைக்கப்பட்ட கிறிஸ்தவன் தன் அழைப்பை நிறைவேற்ற, கிறிஸ்துவின் திருமுழுக்கின்போது தாய் ஆவி புற வடிவமாக இறங்கியது போன்று ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும், கிறிஸ்தவனும் தாய் ஆவியானவரை கொடையாகப் பெறுவார்கள். (அப். பணி 2:38) அதனால்தான் “கிறிஸ்தவ திருமுழுக்கானது ஆவியின் திருமுழுக்கு” என்று ஒஸ்கார் குல்மான் கூறுகின்றார். இவ்வாறு தனது திருமுழுக்கின் அழைத்தலாகிய அர்ப்பணத்தை சேவையில் வடிக்க, கிறிஸ்துவுடன் இணைய கிறிஸ்தவன் தாய் ஆவியால் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டு, அவரது கொடைகளால் நிரப்பப்படுகின்றான். இத்தாய் ஆவியைப் பெறுவதனால் அவர் மூலம்

உடன்வாழும் ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனுடனும் இணைக்கப்பட்டு திருச்சபை என்னும் கூட்டத்தில் ஒன்றாகின்றான். இவ்வாறு தன் ஞானஸ்நான அழைப்பை கிறிஸ்தவன் தனிமையில், தனித்து அல்ல திருச்சபை என்னும் இறைமக்கள் கூட்டத்தில், அக்கூட்டத்துடன் இணைந்து நிறைவு செய்ய அழைக்கப்படுகின்றான்.

ஞானஸ்நானத்தின்போது கிறிஸ்தவன் கிறிஸ்துவை பின்தொடர அழைக்கப்படுகின்றான். கிறிஸ்துவுக்குள் தான் பெற்ற ஞானஸ்நானம் அவன் வாழ்வில் நடைபெறும் ஒரு சிறு நிகழ்ச்சியாக, ஒரு நாளில், சில நிமிடங்களில் முடிவுற்ற ஒரு பக்திச் சடங்காக மறைந்து விடுவதில்லை. மாறாக அது வாழ்நாள் பூராக, அவனது கடைசி மூச்சுவரை அவன் தொடர்ந்து விண்ணக தந்தைக்காக, தன் அயலவனுக்காக வாழும் தியாக வாழ்வாகும். இது கிறிஸ்தவன் கிறிஸ்துவுக்குள், கிறிஸ்துவில் கிறிஸ்துவுடன் கிறிஸ்துவுக்காக வாழும் அருள் வாழ்வாகும். ஈகையில் பெறும் இன்ப வாழ்வாகும்.

திருச்சபையில்

மரியன்னை பக்தி

— சூசை ஜெயபாலன் குருஸ் —

முகவுரை: கிறீஸ்தவ வழிபாட்டின் மையம்

ஒன்று கூடுதலையும், சகோதரத்துவத்தையும் முக்கிய கருவூல மர்க்கக் கொண்டிருப்பது கிறீஸ்தவத்தின் ஒரு சிறப்பு இயல்பாகும். கிறீஸ்துவின் மூலம் இறைவன் எம்முடன் செய்துகொண்ட புதிய உடன்படிக்கையானது, இரு தனி நபர்களுக்கிடையில் செய்யப்பட்ட ஒன்று அல்ல. மாறாக, இறைவன் ஒருபுறமும் மக்களனைவரும் மற்று புறமுமாக, இவர்களுக்கிடையில் ஏற்படுத்தப்பட்டதாகும்.

எந்தவொரு மதத்திலும் இறைபணியானது (liturgy) முக்கிய இடத்தை வகிக்கிறது. கிறீஸ்தவத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே வார்த்தையும், வணக்கமும் இரு முக்கிய நரம்புக் கோடுகள் எனக் கூறலாம்.

“... இறைபணியில், மிகச் சிறப்பாக திவ்விய நற்கருணைப் பணியில் நமது மீட்பு அலுவல் நிறைவேற்றப்படுகிறது. கிறீஸ்தவ மறை பொருளையும் உண்மைத் திருச்சபையின் சரியான இயல்பையும் விசுவாசிகள் வாழ்ந்து காட்டி, அவைகளை மற்றவர்களுக்கு வெளிப்படுத்த இந்த இறைபணி மிகச் சிறந்த முறையில் பயன்படுகிறது.” (இறைபணி, எண். 2 இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்க ஏடுகள்)

கிறீஸ்துவின் அப்போஸ்தலர்களும் சீடர்களும் இறைவனை மூன்று ஆட்களாக அதாவது பிதா, சுதன், தூய ஆவி எனும் மூவொரு கடவுளாக நம்பினார்கள். பரம திரித்துவம் எனும் இந்த மறை உண்மையில் விசுவாசம் கொள்வதுதான் கிறீஸ்தவத்தின் மையம், கருவூலம். இந்த வெளிப்பாட்டைத்தான் இறைவன் காலம் நிறைவுற்றபோது தமது திருமகன் கிறீஸ்து மூலமாக எமக்கு வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

எனவே உண்மையான கிறிஸ்தவ இறை பணியானது பிதா, சதன், தூய ஆவி ஆகிய மூவருக்கும் செலுத்தப்படும் வழிபாடாகும். அல்லது தந்தையாகிய இறைவனுக்கு, இறைமகன் கிறிஸ்து மூலம் தூய ஆவியில் செலுத்தப்படும் ஆராதனையாகும்.

கிறிஸ்தவ வழிபாட்டின் இந்த முக்கியமான மையக் கருத்தை நினைவிற்கொண்டு, திருச்சபையில் மரியன்னை பக்தியின் நிலையைச் சற்று ஆராய்வோம்.

மரியியலும் (Mariology) இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கமும்

கத்தோலிக்க திருச்சபையில் இருந்துவரும் மரியியலை கத்தோலிக்கரல்லாத கிறிஸ்தவ சகோதரர்கள் (Protestants) விவிலியத்திற்கு மாறான “பாப்பரசர் மரியியல்” என அழைத்தார்கள். இவர்களுடைய இந்தக் கூற்றை நாம் முற்றிலும் தவறானது எனக் கூறிவிட முடியாது. ஏனெனில் ஏறத்தாழ 20 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட எமது மரியியலானது விவிலியத்தை விட பாப்பரசர்களின் நிருபங்களிற்குள் அதிகமாக வேரூன்றியிருந்தது. எமது பிரிந்த சகோதரர்கள் “விவிலியம் மாத்திரம், கிறிஸ்து மாத்திரம், விசுவாசம் மாத்திரம்” என்ற வரை விலக்கணத்தின் அடிப்படையில் விவிலியத்தை மாத்திரம் பற்றிக் கொண்டிருந்ததால் மரபுகளை முற்றிலும் வெறுத்தனர். அதன் விளைவுதான், விவிலியத்தைத் தவிர, வேறு களஞ்சியங்களில் இருந்து வந்த மரியியலை நிராகரிப்பதும் அதைப் பற்றிக் குதர்க்கம் செய்வதுமாகும். இந்த நிலை, கிறிஸ்தவ திருச்சபைகளின் ஒன்றிப்புக்கு மரியன்னையானவள் ஒரு தடங்கல் . . . என்ற ஒரு பாரதூரமான முடிவுக்கே வழிகோலுகிறது.

ஆனால் இது இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கத்திற்கு முந்திய நிலை. இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கமானது ஏனைய பல துறைகளில் மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்ததுபோல மரியியலிலும் தகுந்ததொரு மாற்றத்தைக் கொண்டுவந்தது. மாற்றியமைக்கப்பட்ட இந்த மரியியலை நாம் 2ம் வத்திக்கான் சங்க ஏடுகளில் ஒன்றான “உலகின் ஓளி” (திருச்சபை பற்றிய மறைக் கொள்கை திரட்டு) அத்தியாயம் - 8ல் காண்கிறோம்.

இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கத்திற்கு முன்னர் கத்தோலிக்க ரிடையே மரியாள் பக்தி மிகவும் மேலோங்கி இருந்தது. இந்தப் பக்தி சிறந்தவொரு வழக்கமாகும்; ஆனால் நாம் மரியாளை அதி உன்னத நிலைக்கு, அதாவது கிறிஸ்துவுக்கு அல்லது பரம திரித்துவத்துக்கு மேலாக உயர்த்தி வழிபடுவது தவறாகும். இந்த நிலை மரியன்னையை ஆராதனை செய்யும்படிக்குக் கத்தோலிக்கரை இழுத்துச் சென்றுள்ளது. ஆராதனை எனும் பதமும், செயலும் இறைவன் ஒருவனுக்கே செலுத்தப்படவேண்டியது ஒன்றாகும். மரியன்னைக்கு நாம் வணக்கம் செலுத்த வேண்டும்; பரம திரித்துவத்தை நாம் ஆரதிக்க வேண்டும். இந்த இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கமானது மரியன்னையைப் பற்றிய கொள்கைத் திரட்டை திருச்சபை பற்றிய அதிகாரத்தினுள் புகுத்தியுள்ளது. இவ்வளவுகாலமும் ஒரு விதத்தில் திருச்சபைக்கு 'அப்பால்' இருந்த மரியன்னை, இப்பொழுது இந்த மாற்றியமைக்கப்பட்ட மரியியலில் அவளது தகுந்த இடத்தைத் திருச்சபையிலும் இறைமக்களின் மத்தியிலும் பெற்றுக்கொண்டுள்ளாள்.

இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கத்தின் மரியியல் மூன்று முக்கிய நோக்கங்களைக் கொண்டதாகவுள்ளது:

(அ) அது வேதாகம அடிப்படையில் அமைந்ததாகும். முன்னைய சங்கங்களைப் போலல்லாது, இந்தச் சங்கம் கூடுமானவரை பாப்பரசர்களினதும், திருச்சபைத் தந்தையினரதும் வாக்கியங்களைக் குறைத்து, வேதாகம வாசகங்களை சிறந்த முறையில் எடுத்தியம்பியுள்ளது. மேலெழுந்தவாரியாச நோக்கும்போது மரியாளின் மேன்மையைக் குறைப்பது போல் தோன்றும் வேதாகம வாக்கியங்களையும் சேர்த்து அவற்றுக்கு தகுந்த விளக்கம் தந்துள்ளது.

(ஆ) அது கிறிஸ்துவை மையமாகக் கொண்டது. கிறிஸ்துவேதான் இறைவனுக்கும் மனிதனுக்கும் நடுவே நிற்கும் ஒரே இடை நிலையாளர் என்ற கருத்தை, கிறிஸ்துவின் இந்தத் தனித்துவத்தைத் தெளிவாக எடுத்தியம்பியுள்ளது. மரியன்னையின் பங்கானது, கிறிஸ்துவுடன் அவள் கொண்டுள்ள தொடர்பு என்னும் கோணத்திலிருந்தே பார்க்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) அது திருச்சபையை கடைபிடிப்பதாகவும் உள்ளது. அதாவது மரியன்னை திருச்சபைக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு, ஒரு உதாரணம் ஒரு 'மாதிரி'. இன்னும் விளக்கமாகக் கூறுவதென்றால், அவள் தான் திருச்சபையில் ஒரு முழுமையான அங்கத்தவள், முழுமையான ஒரு முறையில் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றும் ஒரு கிறிஸ்தவள்.

இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கத்தின்படி மரியாள் பக்தி

மரியாள் "கிறிஸ்துவின் மறை நிகழ்ச்சிகளில் பங்கெடுத்தவள். எனவே, திருச்சபை தனிப்பட்டதொரு வணக்கத்தால் அவளைத் தக்க காரணத்துடன் பெருமைப் படுத்துகிறது."

"திருச் சங்கம் இந்தக் கத்தோலிக்கக் கோட்பாட்டை நன்கு உணர்ந்தே சுற்பிக்கிறது. அதே வேளையில் திருச்சபையின் பிள்ளைகள் அனைவரும் இத்தாய கன்னியின் வணக்கத்தை, சிறப்பாய் பொதுவழி பாட்டு வணக்கத்தைப் பெரு மனத்துடன் போற்றிப் பேணி வளர்க்க வேண்டும்."

"திருச்சபையில் என்றும் இருந்துள்ள இவ்வணக்கம் தனிப்பட்டது; மனுவுருவெடுத்த வார்த்தையானவருக்கும், தத்தைக்கும், பரிசுத்த ஆவியானவருக்கும் நாம் அளிக்கும் ஆராதனையிலிருந்து இயல்பிலே வேறுபட்டே"

மேலேயுள்ள கூற்றுக்கள் அனைத்தும் 2ம் வத்திக்கான் சங்க ஏடான திருச்சபை பற்றிய கொள்கைத் திரட்டின் 66ம், 67ம் இலக்கங்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தச் சங்கத்தின் படிப்பினைக் கேற்ப, மரியாள் பக்தியின் இயல்பை ஆராயும்போது சுருக்கமாக கீழேயுள்ள குறிப்புக்களை நாம் சுருத்தில் கொள்ளலாம்:

- (அ) மரியாள் பக்தியானது விசுவாசத்திலிருந்து, அதாவது இறை வெளிப்பாட்டிலிருந்து ஊற்றெடுக்க வேண்டும்.
- (ஆ) இறை பணியிலமைந்த அதாவது பொதுவான பக்திக்கே முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.
- (இ) பக்தி முயற்சிகளில் புத்தியைக் கையாள வேண்டும்.
- (ஈ) "மரியாள் ஆராதனை", அல்லது மிகக் குறைவான வணக்கம் ஆகிய இருவகை மிகைப்படுத்துதல்களும் நீக்கப்படவேண்டும்.

“மரியாளுக்கு வணக்கம்”

இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கத்திற்குப் பின்னர் 2.2.1974-ல் 6ம் சின்னப்ப பாப்பரசர் “மரியாளுக்கு வணக்கம்” (Marialis Cultus) எனும் அப்போஸ்தொலிக்க அறைகூவல் ஆயர்களுக்கு விடுத்தார். இந்த அறைகூவல் திருச்சபையில் மரியன்னையின் பக்தி எந்த விதமாக அனுசரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை விளக்குகிறது.

திருச்சபையில் மரியாள் பக்தி புதுப்பிக்கப்படல் வேண்டும்; இந்தப் பக்தியின் அத்திவாரம் இறை வெளிப்பாட்டில் அமைந்திருக்க வேண்டும் எனும் கருத்துக்கள் இங்கே மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்தப்படுகின்றன.

“சிற்கில பிழையான பக்தி முயற்சிகளைக் கவனத்திற் கொள்ளுவது நன்மை பயக்கும்” என பாப்பரசர் கருதுகிறார். ‘அதாவது’ எந்தவொரு பக்தி முயற்சியாவது மேலெழுந்த வாரியான உணர்ச்சிகளில் அல்லது கிரகிக்க முடியாத, ஜீரணிக்க முடியாத கட்டுக்கதைகளில் தனது அத்திவாரத்தைக் கொண்டிருந்தால், அப் பக்தி முயற்சி நீக்கப்படல் வேண்டும். “நவீனங்களை அல்லது அசாதாரணங்களைத் தேடுதல் கத்தோலிக்க விசுவாசத்துக்கு ஒத்துப்போகாதது. எனவே அவை கத்தோலிக்க வணக்கங்களில் எவ்வித இடமும் கொண்டிருக்கக் கூடாது.”

பரம திரித்துவம் எனும் மறை பொருள்தான் கிறீஸ்தவர்களின் விசுவாசத்தின் கருவூலம். இந்தத் திரித்துவம் தான் எமது வணக்கத்திற்கும் ஆராதனைக்கும் உரிய மையப்பொருள். இதை விடுத்து, புனித மரியாள்தான் எமது விசுவாசத்திற்கும் ஆராதனைக்கும் உரிய மையம் என்பது தவறான கருத்தாகும். இந்தக் கருத்திலிருந்துதான் இறைவனுடைய இறைவனுடைய நிலைக்கும் மேலான ஒரு நிலையில் மரியன்னையை உயர்த்தி ஆதரிக்கும் தவறான செய்கை தொடருகின்றது. மரியன்னையுடன் மகனான, ஆனால் ஆண்டவராகிய இயேசு கிறீஸ்துவுக்கு மேலாக தான் உயர்த்தப்படுவதை நிச்சயமாக விரும்பமாட்டாள், அனுமதிக்கவும் மாட்டாள்.

“மரியாள் பக்தியின் இறுதிக் குறிக்கோள் இறைவனை மகிமை படுத்துவதும், அந்த இறைவனுடைய சித்தத்திற்கு கிறீஸ்தவர்கள் யாவரும் தம் வாழ்க்கையை முற்றாக அர்ப்பணிப்பதுமாகும்” மரி

யன்னை திருச்சபைக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக ஒரு சாயலாக இருக்கிறார். அவள் இறைவணக்கத்திலும் எம்க்கு ஒரு முன்மாதிரியாகத்திகழ வேண்டும்.

இன்றைய சூழ்நிலையில் மரியன்னை பக்தி எந்த விதத்தில் அலுவலகப்படுவது வேண்டும் என்பதை 6-ம் சின்னப்பரின் இந்த அறை கூவல், மேலும் நான்கு முக்கிய வழிகாட்டிகளை முன் வைத்து விளக்குகின்றது. அவை விவிலியம், இறைபணி, கிறிஸ்தவ ஒன்றிப்பு (Ecumenism), மனித இயல் (Anthropology) ஆகும்.

அ) மரியன்னை பக்தி விவிலிய அடிப்படையில் திகழ வேண்டும்.

“எந்த விதமான இறைபணியும் வணக்க முறையும் விவிலியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பது இன்றைய சூழ்நிலையில் உள்ளங்கை நெல்விக்கனிபோல் தெட்டத் தெளிவானது. வேதாகமத்தைக் கற்பதில் ஏற்பட்டிருக்கும் முன்னேற்றமானது, தற்காலக் கிறிஸ்தவர்கள் அதை ஒரு செயல்புத்தகமாக உபயோகிக்க, உண்மையான தூண்டுதலையும் எல்லையற்ற உதாரணங்களையும் அதிலிருந்து பெற்றுக்கொள்ள உதவியாக இருக்கிறது. இந்தப் பொதுவான கிறிஸ்தவ பக்தி வழக்கிலிருந்து மரியன்னை பக்தியை நாம் பிரத்தியேகப் படுத்த முடியாது.” (மரியானுக்கு வணக்கம், எண் 30)

உண்மையான விசுவாசத்திலிருந்து, எனவே இறை வெளிப்பாட்டிலிருந்து மரியான் பக்தி வளர வேண்டும். இந்த உண்மையை எவ்வளவு தூரம் 2-ம் வத்திக்கான் சங்கம் உறுதியாகக் கூறியுள்ளது என்பதை நாம் ஏற்கனவே கண்டோம். கிறிஸ்தவர்களாகிய எம்க்கு இறை வெளிப்பாட்டில் வேதாகமம் முக்கிய இடத்தை வகிக்கிறது. இந்தக் கண்ணோட்டத்தில் நாம் பாப்பரசரின் இந்த அறைகூவலைப் பார்த்தால், அது 2-ம் வத்திக்கான் சங்கத்தின் இறைவெளிப்பாடு, இறைபணி, மரியியல் ஆகிய ஆழ்ந்த இறையியலின் வளர்ச்சியென்றி, வேறு ஒன்றும்ல்ல என்பதை அறியலாம்.

மரியன்னை பக்தி வேதாகமத்தைச் சார்ந்ததாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்கு வேதாகமக் கூற்றுக்களை அதிகமாக இந்தப் பக்தியினுள் புகுத்தினால் போதுமானது என்பது தவறான கருத்து. செயலாசகங்கள், பிரார்த்தனை வசனங்கள், பாட்டு வசனங்கள் அனைத்தும் தமது தூண்டுதல்களையும் வசன நடையையும் விவிலியத்திலிருந்து பெற்றுக்

கொண்டிருக்க வேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக மரியாள் பக்தியானது கிறிஸ்தவ நற்செய்தியின் சாரத்தைப் பறைசாற்றுவதாக இருக்க வேண்டும்.

ஆ) மரியன்னை பக்தி இறைபணி சார்புள்ளதாக இருக்க வேண்டும்.

திருச்சபையில் மரியன்னை பக்தியின் முக்கியத்துவமானது ஏற்றுக்கொள்ளப்படவேண்டியதொன்று. ஆனால் இந்தப் பக்தியானது பலவகையினதாக இருந்தமையினால் பல சிரமங்கள் தோன்றியுள்ளன. இறைபணியுடன் ஒற்றுமையும் தொடர்பும் உள்ளதாக இந்தப் பக்தி ஒழுங்கு படுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

இன்று திருப்பவியினுள் நோவனைகள் அல்லது அதையொத்த இதர வழிபாடுகள் புகுத்தப்படுவது முற்றாகவும் தெளிவாகவும் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறான ஒன்றுக்குள் ஒன்று புகுத்தப்படும் அல்லது கலப்பு வழிபாடுகள் முற்றாகத் தவிர்க்கப்படவேண்டும். கருங்கக்கூறின், பக்தி முயற்சிகள் இறைபணியோடு ஒருங்கிணைந்திருக்க வேண்டும்; அமிழ்த்தப்பட்டிருக்க, திணிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடாது.

இந்த சுமுகமான ஒருங்கிணைப்பு, வழி நடத்துவோரின் சார்பில் கூர்மையான திட்டங்களிலும், மேய்ப்புச் செயற்பாட்டிலும்; விசுவாசிகளின் சார்பில் அவ்வழிமுறைகளை, படிப்பினைகளை ஏற்றுக் கொள்ளும் விருப்பத்திலும் இருந்து ஊற்றெடுக்க வேண்டும்.

இ) மரியன்னை பக்தி கிறிஸ்தவ ஒன்றிப்பு சார்ந்ததாக இருக்க வேண்டும். "சகோதரர்களே, நம் ஆண்டவராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் பெயரால் உங்களை நான் வேண்டுவது: நீங்கள் அனைவரும் ஒன்றுபட்டு வாழ்க்கள். உங்களிடையே பிளவுகள் வேண்டாம். மாறாக, ஒரே மனமும் ஒரே கருத்தும் கொண்டு, மீண்டும் முற்றிலும் ஒன்றித்து வாழ்க்கள். என் சகோதரர்களே, உங்கள் நடுவில் சண்டை சச்சரவுகள் இருப்பதாக குலோவேயாளின் வீட்டினர் எனக்கு அறிவித்தனர். உங்களுக்குள் ஒவ்வொருவனும், 'நான் சின்னப்பரைச் சேர்ந்தவன், நான் அப்பொல்லோவைச் சேர்ந்தவன், நான் கேபாவைச் சேர்ந்தவன், நான் கிறிஸ்துவைச் சேர்ந்தவன்' என்று பலவாறு சொல்லிக் கொள்ளுகிறீர்களாம். கிறிஸ்து பிளவு பட்டிருக்கிறாரோ? சின்னப்பரை உங்களுக்காகச் சிலுவையில் அறையப்பட்டான்? அல்லது சின்னப்பன் பெயரால் ஞானஸ்நானம் பெற்றீர்கள்? (1 கொரி 1:10-13

கிறீஸ்தவர்களுக்குள் மீண்டும் ஒற்றுமையை ஏற்படுத்த இன்று பரவலான ஆர்வம் காட்டப்பட்டு வருகிறது. ஆனால், இந்த ஒற்றுமைக்கு மரியன்னை எவ்வாறு ஒரு இடையூறாக, தடங்களாக இருக்க முடியும் என்பதை நாம் ஏற்கனவே கண்டுள்ளோம். மரியன்னை தடங்கலல்ல; ஆனால் அவளுக்கு நாம் வணக்கம் செலுத்தும் விதத்தில்தான் நாம் கவனமாக இருக்க வேண்டும்; ஏனெனில் இது சில வேறுபாடுகளை உண்டுபடுத்தலாம்.

கத்தோலிக்கக் கண்ணோட்டத்தில், மரியாள் பக்தி அவளது மகளை அணுகுவதற்கு இயற்கையான, உகந்த ஒரு சந்தர்ப்பம் எனலாம். தந்தையாகிய இறைவனால் மரியாள் அநேக அனுகூலங்களைப் பெற்றிருக்கிறாள்; உண்மையிலேயே பெண்களுக்குள் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவள் மரியாள். எனவே, மரியன்னைக்கு வணக்கம் செலுத்துவதில் தவறென்றுமில்லை; மாறாக அது உகந்ததும் உயர்ந்ததுமான வெரு செய்கை. ஆனால், சில சமயங்களில் மரியாளின் இடத்தை மிகைப்படுத்துவதால், அவளைத் திரித்துவத்திற்கும் மேலாக உயர்த்துவதால் தான் பிரச்சனையே ஆரம்பமாகிறது. இதைத்தான் “மரியாள் குருட்டுப் பக்தி” என நாம் கருதுகிறோம்; ஏற்கனவே இதைப் பற்றி ஆராய்ந்துள்ளோம்.

இவ்வாறான மிகைப்படுத்துதல்கள் எமது ஏனைய கிறீஸ்தவ சகோதரர்கள் மனதில் பிழையான அபிப்பிராயங்களை உண்டு பண்ணத் தூண்டும். இதுதான் கத்தோலிக்க திருச்சபையின் படிப்பினை என்று அவர்கள் தவறாகப் புரிந்து கொள்கிறார்கள். எனவே இவ்வாறான மிகைப்படுத்துதல்களும், சரியான கத்தோலிக்க செயற்பாட்டுக்கு முரண்பட்ட எந்தவொரு வழிபாடும் தவிர்க்கப்படவேண்டும்.

கிறீஸ்தவர்களின் ஒருமைப்பாட்டுக்கு மரியன்னை ஒரு இடையூறு என்பதைவிட, உதவியாக இருக்கிறாள், இருக்கவேண்டும் என்பதே கத்தோலிக்கரின் இடையூறாத விருப்பமும் நம்பிக்கையுமாகும். “வல்லமை மிக்கவர் அரும்பெரும் செயல் பல புரிந்த, தாழ் நிலை நின்ற ஆண்டவருடைய அடிமையானவளில் கொள்ளும் பக்தி, கிறீஸ்துவில் விசுவாசம் கொள்பவர்களுடைய ஒருமைப்பாட்டுக்கு ஒருதடையல்ல. மாறாக இந்தப் பக்தி ஒன்றுகூடுதலுக்கும் ஒருமைப்பாட்டுக்கும் ஒரு வழியாக அமையும் என்பதை நம்பிக்கையுடன் நாம் வெளிப்படுத்த விரும்புகிறோம்.” (மரியாளுக்கு வணக்கம், எண் 33)

ஈ) மரியன்னை பக்தி மனிதவியல் சார்ந்ததாக இருக்க வேண்டும்.

இன்று மரியன்னை பக்திக்கும், நவீன மனிதவியல் கண்டு பிடிப்புகளுக்கு மிடையே சிற்சில வேற்றுமைகள் அவதானிக்கப்படுகின்றன. இன்றைய மனிதன் உளவியல், சமூகவியல் துறைகளில் ஈழிசமான அளவு முன்னேறியிருக்கிறான். இந்தக் கண்ணோட்டத்தில் நோக்கும் போது; சில வகையான பக்தி இலக்கியங்கள் மரியன்னையைப் பற்றிக் கூறியிருக்கும் விதம், இன்றைய வாழ்க்கை முறையோடு, முக்கியமாக இன்றைய தாய்க்குலத்தின் வாழ்க்கை முறையோடு ஒப்பிட முடியாததாக இருக்கிறது.

அப்படியாயின், ஒரு கிறீஸ்தவன் மரியாளை எவ்வாறு ஒரு உதாரணமாக, வழிகாட்டியாகக் கொள்ள முடியும்? இன்னும், அந்த மரியாளைப் பின்பற்றினால் சமுதாயத்திலிருந்து மேலும் அவன் பிரிபட, விலக்கப்பட மாட்டானா?

இந்தப் பிரச்சனைப் பற்றி இறையியல் வல்லுனர்கள் கவனமெடுத்து இதை நிவர்த்தி செய்ய முயற்சிக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு கிறீஸ்தவனும் பின்பற்ற வேண்டிய உதாரணமாக இறைவன் மரியன்னையை எமக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். ஆனால், இன்றைய சமூக கலாச்சாரத்தை, வாழ்க்கை நடைமுறையைப் பொறுத்தவரையில் அவளை நாம் ஒருமாதிரியாகக் கொள்ள முடியுமா? இல்லை என்றே கூறலாம்.

வாழ்க்கை நடைமுறைகள், சமூக கலாச்சாரம் ஆகியன காலத்துக்குக் காலம் மாறுபடக்கூடியன. ஆனால் மரியாள் ஒரு உதாரணம், வழிகாட்டி என்ற தலைப்பை நாம் ஆராயும்போது இங்கே ஒரு மாறாத நிலையான காரணி ஒன்று உண்டு. அதுதான் மரியாளுக்கு இறைவனுக்கும் இடையே நிலவிய தொடர்பு. அவள் "இறைவனுடைய அடிமையானவள்" அவள் முழுமையாகப் பொறுப்புணர்ச்சியுடன் இறைவனின் சித்தத்தை ஏற்றாள். இறைவனின் வார்த்தையைக் கேட்டு அதன் வழி நடந்தாள். அவளது செயல்களில் பிறர் அன்பும், சேவை மனப்பாங்கும் நிரம்பியிருந்தன. இந்த மாறாத, நிலையான காரணியைத்தான் நாமும் பின்பற்ற வேண்டும். மாறக்கூடிய இன்றைய சூழ்நிலைக்குத் தக்கதாக மாறாத இந்த மனப்பாங்கை பிரயோகிக்க வேண்டும்.

மேலும் புனித விவிலியத்தின் பக்கங்களை நாம் புரட்டினால் அதில் நாம் காணும் மரியாள், இப்படியான சில பக்தி இலக்கியங்கள் விபரிப்பது போன்ற மிக மிக மென்மையான, கஷ்ட துன்பங்களைத் தாங்கிக் கொள்ளக் கூடாத மரியாள் அல்ல. விவிலியம் எமக்குத் தரும் மரியன்னை கஷ்ட துன்பங்களைக் கண்டு மனம் தளர்ந்த ஒருத்தியல்ல. சேவை செய்வதில் அவள் என்றும் பின்னிற்றவளல்ல.

முடிவுரை

இறைவனுக்கும் எமக்குமிடையில் உள்ள ஒரேயொரு பிரதிநிதி கிறிஸ்துவே. கிறிஸ்துவின் இந்த உன்னத ஸ்தானத்தை எவரும் பறிக்கவும் முடியாது; அதில் பங்கு கொள்ளவும் முடியாது! தன் மகளை நிராகரிக்கும் பட்சத்தில் எந்தவிதமான அர்ப்பணத்தையும் மரியன்னை தனக்கென்று நிச்சயமாக ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டாள்.

திருச்சபையில் மரியன்னை பக்தி சிலசமயங்களில் மிகைப்படுத்தப் பட்டுள்ளது என்ற கூற்றை நாம் முதலில் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். இது அதிகார பூர்வமாக இல்லாவிடினும் ஓரளவு உற்சாகப் படுத்தப்பட்டது என்பதும் உண்மை. இது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதும்; இன்றைய பிரச்சனை, நாம் இந்த மிகைப்படுத்துதல்களை கட்டுப்படுத்தி, சரியான நிலைக்குக் கொண்டுவரும் விதத்தில், வழி வகைகளில் தங்கியிருக்கிறது. மக்கள் பொதுவாகப் பாரம்பரியத்திற்கு மிகவும் மதிப்பளித்து அதைக் கவனமாகப் பேணி வளர்ப்பார்கள். சில வேளைகளில் இந்தப் பாரம்பரியத்தின் சரித்திரத்தைக்கூட அவர்கள் அலசி ஆராய்ந்து, தாங்கள் செய்வது சரியா பிழையா என அவர்கள் நோக்குவது இல்லை. எனவே சமூக, கலாசாரத்தில் தொடர்பு கொண்டுள்ள இந்த நிலையை நாம் மேய்ப்புக் கண்ணோட்டத்திற் பார்க்கும்போது சற்றுக் கவனமாக இருக்கவேண்டும். புதிய மாற்றங்களை உணர்ப்பன்னும் போது மக்களின் மனப்பக்குவத்தைக் கருத்திற் கொண்டு படிப்படியாக அவற்றை விளக்கி, அதன் பின்னர் செயல் முறைக்குக் கொண்டுவர வேண்டும்.

மேலும் நாம் அவசரப்பட்டு மாற்றங்களை வருவிக்க முற்படும்போது மக்களுடைய மத வாழ்க்கையில் ஒருவித பூரணமற்ற நிலை, வெறுமை உண்டாகி விடுகிறது. அதாவது மரியன்னை பக்தி உங்கள் நடுவே மிகைப்படுத்தப் பட்டுள்ளது என்று நாம் மக்களுக்குக் கூறும் அதே வேளையில், அதற்கு ஒரு மாற்று முறையை, சரியான முறையை அதாவது கிறிஸ்துவுக்கு முதலிடம் கொடுத்து மரியாளின் குறிப்பிட்ட இடத்தை அவள் கிறிஸ்துவுடன் கொண்டிருக்கும் தொடர்பின் சார்பில் காண்பிக்காத பட்சத்தில், மக்கள் அதிர்ச்சியடையவும் மரியன்னை பக்தியே தேவையில்லை யென்று அடியோடு நிராகரிக்கவும் சாத்தியமுண்டு. எனவே மேய்ப்பர்கள், வழி நடத்துனர்கள் இவ்விடயத்தில் மிகவும் விவேகத்துடன் செயலாற்ற வேண்டும். மரியன்னைக்குச் செலுத்தும் வணக்கம், இறைனுக்கு அளிக்கும் ஆராதனை இவ்விரண்டுக்கும் இடையே போதியளவு வித்தியாசம் இருக்கும் அதே வேளையில் இரண்டுக்கும் இடையே ஒரு சுமுகமான தொடர்பு நிலைக்கச் செய்யும் வழிவகைகள் கையாளப்படவேண்டும். மிகைப் படுத்தல் இரு திசைகளிலும் தவறைத்தான் கொண்டுவரும்; எனவே சரியான ஒரு இடைநிலை பின்பற்றப் படவேண்டும்.

யேசு உவமையில்

மொழிந்தார்

— பெ. ஞான ஆனந்தன் —

I உவமை என்றால் என்ன?

சாதாரண வார்த்தைகளால் விளக்கக் கடினமாக உள்ள ஒரு பொருளை அல்லது ஒரு சிந்தனையை, இயற்கைப் படைப்புகளையோ அன்றாட வாழ்க்கைச் சம்பவங்களையோ ஒப்பிட்டு விளக்குவதை உவமை எனலாம்.

பண்டைக்கால இலக்கியங்களைப் படைத்த பெரியார்கள் தாம் படைக்கும் இலக்கியங்களை மக்கள் இலகுவில் புரிந்துகொள்ளக் கூடிய வகையில் சமூகத்துடன் தொடர்புடைய சில உவமைகள், கதைகள் மூலம் எடுத்து விளங்க வைக்கும் உத்திகளைக் கையாண்டனர்.

திருவள்ளுவப் பெருந்தகை தமது குறட்பாக்களிலே எத்தனையோ வகையான எளிய உவமைகளைக் கையாண்டு தமது மனக் கருத்தை மக்கள் முன் மலர வைத்துள்ளார்.

உதாரணமாக: “தலையில் இழிந்த மயிரணையர் மாந்தர்
நிலையின் இழிந்தக் கடை”

மயிர் என்பது மிகச் சாதாரணமான சொல். தினசரி எமது வாழ்க்கையில் பாவிக்கப்படுவதெதான்று. இச் சொல்லை உவமானமாக்குவதால் நிரம்பிய பொருளாற்றல் உள்ளதாக ஆக்கி விடுகிறார் வள்ளுவர். மாந்தர் தமக்கு இருக்க வேண்டிய ஒழுக்க நெறியின்றும் வழுவித் தாழ்ந்த வழி ஏகுமிடத்து தலையை விட்டு அதனினின்றும் கீழே விழுந்த மயிரினை ஒப்பர் என்பது பொருள்.

திருவள்ளுவரைப் போன்று பாரதிதாசனும்,

“ஊருக்குக் கிழக்கே உள்ள
பெருங்கடல் ஓரம் எல்லாம்
கிரியின் உடல் வண்ணம் போல்
மணல் மெத்தை...”

என்ற கவியை உவமானத்துடன் வடித்துள்ளார். இக்கவிஞர் கடற்கரை உள்ள புதுச்சேரியில் வாழ்ந்தவர். கரையோரம் எப்பொழுதும் அலைகள் அடித்து ஒதுக்கி விடப்பட்ட வண்டலையே கொண்டிருக்கின்றது. கால் வைத்தவுடன் புதைந்திடும் மென்மையான மணற்பரப்பு கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் வரையில் பார்வையில் காணப்படுகிறது. நீரடி மண்ணானது நுண்ணிய கோடுகள் கிழித்ததுபோல வெண்மையும் சிறிது கருமையும் கலந்த வண்ணத்தை உடையதாய் இருக்கிறது. இவ்வளவு கருத்தையும், “கிரியின் உடல் வண்ணம் போல் மணல் மெத்தை” என்று சுருக்கமாகக் கூறிவிடுகிறார். மென்மையான மெத்தை போலத்தான் மணலும் சூவிந்து பரந்து காணப்படுகிறது. மெத்தையானது ஸ்பரிசு உணர்வைப் புலப்படுத்துகிறது. கிரியின் உடல் வண்ணம் என்பது காட்சிப் புலனைத் தொடுகிறது. அதே நேரத்தில் மென்மையாகவும் உட்கிடையாகவுமுள்ளது.

இவ்வாறு பண்டைக்காலத் தமிழ் இலக்கியங்களிலே எழுத்தாளர்கள் தமது கருத்துக்களைத் தெளிவாக விளக்குவதற்கு உவமானங்களைக் கையாண்டது போன்று பலஸ்தீன தேசத்திலும் உவமான உவமையங்கள் பாவிக்கப்பட்டிருப்பது உண்மையே.

உதாரணமாக: “இறைவனை எதற்கு ஒப்பிடலாம்? அவர் எப்படிப்பட்டவர் என்று நீ எவ்வாறு வர்ணிப்பாய்! அவர் ஓர் வேலையாள் செய்யும் சிலை போன்றவரல்லர்...”

(இசை 40:18-26)

இங்கு இசையாஸ் இறைவாக்கினர் உலகப் பொருட்கள் அனைத்தையும் உவமானமாக்கி, இவை அனைத்தையும்விட இறைவன் வல்லமையுள்ளவர்-அவரின் நம்பிக்கை வையுங்கள் என்று இஸ்ராயேல் மக்களை பணிக்குின்றார். இதேபோல், இறைவனில் நம்பிக்கை வைக்காது எகிப்து அரசனிடம் உதவிக்குச் சென்ற யூதேயா அரசன் இறைவனால் தண்டிக்கப்படுவான் என்பதை விளக்க எசேக்கியல் இறைவாக்கினர், “கழுமும் திராட்சைக் கொடியும்” எனும் உவமையைக் கையாண்டுள்ளார்

(எசே. 17:1ff). இறைவாக்கினர் நாத்தான் தாவீது அரசனுக்குக் கூறிய உவமையையும் இங்கு குறிப்பிடலாம். (2. சாமு.12:1-4)

இவற்றைவிட, “தாயைப் போல் பிள்ளை” (எசே. 16:44) போன்ற முதுமொழிகளையும், “அவர்கள் கழுகுகளைபோல் சிறகடித்து மேலெழுந்தனர்” (இசை. 40:31) போன்ற உவமானங்களையும் பலஸ் தீனா தேசத்தின் அன்றாட மொழியாகப் பாவித்திருப்பதற்கு வேதாகமம் சான்று பகருகின்றது. இதே சமூகச்சூழலில் பிறந்து வாழ்ந்த யேசுவும் தனது செய்தியை யூதமக்களுக்குத் தெளிவுற விளக்க உவமைகளைக் கையாண்டதில் வியப்பில்லை,

II யேசுவின் உவமைகளின் மையப் பொருள்

உவமைகளை விளக்குவதில் பிரசித்தி பெற்ற யோக்கீம் யெறமாயல் (Joachim Jeremias) என்பவர்,

“உவமைகள் எல்லாம் ‘இறை அரசைப் பற்றிய இரகசியத்தைக்’ கொண்டுள்ளன (மாற் 4:11) — அதாவது வரவேண்டிய மெசியாவின் காலம் அண்மித்து விட்டது என்பது திண்ணமாகிவிட்டது. இதுதான் உவமைகளின் சாரம்.....” என்று உவமைகளின் மையக்கருத்தை விளக்கியுள்ளார்.

“காலம் நிறைவேற்றி; கடவுளரசு நெருங்கி விட்டது, மனத்திரும்பி, இந் நற் செய்தியை விசுவசியுங்கள் “(மாற்.1:15) இவ்வாறு கவிலேயா தேசத்தில் யேசு அறிவித்தார். கடவுள் அரசு எவ்வாறு நெருங்குகிறது? அது எப்படிப்பட்டது? அதற்கு அரசன் யார் குடிமக்கள் யார்? குடிமக்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய கொள்கைகள் என்ன? போன்ற வினாக்கள் இச் செய்தியைக் கேட்போர் மனதில் எழுவதில் வியப்பில்லை. எனவேதான் யேசுவும் கையால் சுட்டிக்காட்ட முடியாத தனது அரசை உவமைகள் மூலம் விளக்கினார்.

உதாரணம்: i) “கடவுளரசு நிலத்தில் விதையைப் போட்ட ஒருவனுக்கு ஒப்பாயிருக்கிறது” (மாற் 4:26) (குறிப்பு: சரியான மொழிபெயர்ப்பு - “கடவுளரசு ஒருவன் நிலத்தில் போட்ட விதைக்கு ஒப்பாயிருக்கிறது.” மற்றைய உவமைளும் இவ்வாறே மொழிபெயர்க்கப்பட வேண்டும்.)

- ii) “கடவுளரசை எதற்கு ஒப்பிடுவோம்? . . .
அது கடுகு மணியைப் போன்றது.”
(மாற் 4:31)
- iii) “கடவுளரசை எதற்கு ஒப்பிடுவேன்? . . .
அது புளிப்பு மாவுக்கு ஒப்பாகும்”
(லூக் 13:20-21)

இவ்வாறு தனது அரசையும் அதன் கொள்கைகளையும், அதன் குடிமக்களின் கடமைகளையும் விளக்கிய யேசு, கேட்போரை இவ்வரசில் நுழையும்படி அழைப்பு விடுத்தார். இதே வேளை மதத்தலைவர்களும், பெரியார்களும் இவ் இறை அரசுக்கு எதிராகப் பிரச்சாரம் செய்து மக்களைத் திசை திருப்ப முற்பட்டனர். எனவே யேசு, நீதிமாண்கள் என்று தங்களைக் கூறிக்கொள்ளும் மதத்தலைவர்களையும், பெரியார்களையும் கடிந்து, அன்பும் எல்லையற்ற கருணையும் நிறைந்த தன்னுடைய அரசை உருவகக் கதைகள் மூலம் எடுத்தியம்பினார். உதாரணமாக, ஊதாரிப்பிள்ளையின் உவமையில் (லூக். 15:11-32) இனைய மகனாகப் பாவிகளும், ஆயக்காரரும்; மூத்த மகனாகப் பரிசேயரும் மறைவல்லுணரும்; காணாமற்போன மக்களாக தந்தையாகிய இறைவன் முன் கணிக்கப்படுகின்றனர். இவ்வுவமையில் எல்லையற்ற கருணை உள்ளத் துடன் தந்தையாகிய கடவுள் ஊதாரி மகனாகிய பாவிகளையும் ஆயக்காரரையும் ஆரத்தமுவி முத்தமிடுவதையும், மூத்தமகனாகிய பரிசேயரும் மறை வல்லுணரும் பொறுமையுடன் அதை வெறுத்து ஒதுக்குவதையும் இக் கதை மூலம் யேசு விளக்குகிறார்.

III யேசுவின் வாயில் இருந்து நற்செய்தி ஆசிரியர் வரை

(அ) யேசுவின் காலம்.

பாலஸ்தீன தேசத்தில் உழுது விதைக்கின்ற முறைகளையும் நசரேத் ஊரின் வீதியோரங்களில் ஓடி ஆடி விளையாடும் சிறுவர் சிறுமியரையும், பசும்புற் தரையை நோக்கி மந்தையை அழைத்துச் செல்லும் ஆயனையும், விதைகளைத் தின்கின்ற பறவைகளையும், அறுவடை செய்யப்படுகின்ற வயல் நிலங்களையும், வலைநிறைய மீன்பிடித்து கரையோரத்தில் அவற்றைத் தெரிந்து கொண்டிருக்கும் மீனவரையும், கழுதைகளையும் ஓட்டகங்களையும், காய்க்காத அத்தி மரங்களையும், அத்

தேசத்தின் இயற்கைக் காட்சிகளையும், அன்றாட வாழ்க்கையில் நடைபெறுகின்ற அனைத்தையும் கூர்ந்து அவதானித்த, அனுபவித்த யேசு, தன் உவமைகளுக்கு இவற்றையே பொருளாக அமைத்துக் கொண்டார். நேரம் காலம் அறிந்து, இடமும் பொருளும் உணர்ந்து, சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்ப, கேட்கின்ற மக்களுக்குத் தெளிவுற, யேசு பல ரகங்களில் உவமைகளை உபயோகப்படுத்தினார். உதாரணமாக, இறை அரசை, கடவில் வீசப்பட்டு எல்லா விதமான மீன்களையும் வாரிவரும் வலைக்கு ஒப்பிடும்போது (மத். 13:47-50) மீனவர் அன்றாடம் வாழ்க்கையில் செய்கின்ற ஒரு தொழிலையே உவமானமாக்கும்போது, விளக்கப்படுகின்ற பொருள் மீனவரின் கவனத்தை ஈர்ப்பதோடு ஆழமாகப் பதிந்தும் விடுகின்றது. இதே போல், “ஒருவன் விதைக்கச் சென்றான்” (மத். 13:4) என்று யேசு ஆரம்பித்ததும் விவசாயிகள் எல்லோரும் தங்களைப் பற்றிப் பேசப்போகிறார் என்று மிகக் கவனமாகச் செவிமடுக்கின்றனர். பாலஸ்தீன தேசத்தில், யேசுவின் காலத்து உழவு முறைகள், விதைப்பு முறைகள் இவ்வுவமைகளில் பாவிக்கப்படுவதால் கேட்போருக்கு மிகவும் எளிய முறையில் ஆழமாகப் புரிகிறது.

இவ்வாறான உவமைகளைக் கேட்போர் ஆச்சரியத்தால் நிறைந்து சிந்திக்கத் தொடங்கி இறுதியில் ஏதோ ஒரு தீர்மானம் எடுக்க உந்தப்படுகின்றனர். யேசு உவமைகள் மூலம் கூறிய உண்மைகளைத்தன் வாழ்வில் வாழ்ந்து காட்டியதால் அவரின் போதகப்பணி ஒரு படி உயர்ந்திருந்தது எனலாம்.

(ஆ) வாய்மொழியாகப் போதிக்கப்பட்ட காலம்.

கிறீஸ்து மரித்து உயிர்த்த பின்னும் அவருடைய உவமைகள் அவர் பெயரால் மக்களுக்குப் போதிக்கப்பட்டன. அப்பொழுது எழுத்து வடிவில் யேசுவின் போதனைகள் இல்லாதிருந்த காரணத்தாலும், யேசுவை ஆண்டவர் (Lord) என்று விசுவசித்ததாலும், வெவ்வேறு சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப இவ்வுவமைகள் போதிக்கப்பட வேண்டி இருந்ததாலும், அப்போஸ்தலருடைய போதனைக் காலங்களிலேயே இவை மாற்றங்களை அடைய ஆரம்பித்தன. மாற்றம் அடைந்த சூழ்நிலைகள் வருமாறு:

- 1 கிறீஸ்தவம் தழைத்து ஒங்கத் தொடங்கி வெவ்வேறு சமூகங்களுக்குச் சென்றபோது, போதகர், அவரவர் பண்பாடு பழக்க வழக்கங்களுக்கொப்ப உவமைகளை மாற்றிப் போதிக்கலாயினர். கிரேக்க மொழிக்கும், அம் மக்களது பண்பாட்டிற்கும் ஏற்ப யேசுவின் உவமைகள் மாற்றப்பட்டன என்பது இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டிய தொன்றாகும். ஒரு பொருளை விளக்க யேசு பலஸ்தீன மக்களுக்கு ஏற்ப எடுத்த உவமானங்கள் மாற்றப்பட்டு, அந்தந்த நாட்டு மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கைச் சம்பவங்கள் உவமானங்களாக்கப்பட்டன.
- 2 சிறந்த போதகர்கள் உரைநடையை அழகுபடுத்தும் நோக்குடன், உவமைகளை கேட்போருக்குக் கவர்ச்சியாக இருக்குமாறு மாற்றி அமைத்ததைக் காணக் கூடியதாகவுள்ளது. விவிலியத்தின் வெவ்வேறு பகுதிகளும், அந்தந்த மக்களின் சூழலில் பாவிக்கப்பட்ட உருவகக் கதைகளும் உவமைகளை மாற்றி அமைக்க உதவின.
- 3 ஆரம்பத்தில் பரிசேயர், மதத்தலைவர்களுக்கும், பெருந்திரளான மக்களுக்கும் கூறப்பட்ட உவமைகள், பிற காலத்தில் சூழ்நிலை மாற்றத்தால் ஆதித் திருச்சபைக்கும், சிறிய கிறீஸ்தவ சமூகங்களுக்கும் வழங்கப்படலாயின.
- 4 யேசுவின் காலத்தில், அவருடைய மக்களின் தேவைகள், சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப கூறப்பட்ட உவமைகள், பின்னர் ஆதித் திருச்சபையின் தேவைகள் சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப மாற்றப்பட்டன. உதாரணமாக, யேசு உயிர்த்தபின் ஆதித் திருச்சபையில், வேறு இடங்களுக்குச் சென்று வேதத்தைப் போதிக்க வேண்டும் என்ற நிலையும், கிறீஸ்துவின் மறுவருகையின் காலம் தாழ்த்தப்பட்டதால், ஆதித் திருச்சபை மத்தியில் ஏற்பட்ட அங்கலாய்ப்பு நிலையும், யேசுவின் உவமைகள் அவர்களது நிலைக்கு ஒப்ப மாற்றி அமைக்கப்பட ஏதுவாயின.
- 5 இவ்வாறு சந்தர்ப்பம் சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப மாற்றி அமைக்கப்பட்ட உவமைகளில் ஒரு பொதுவான வசனம் அமைந்திருப்பது, போதகர் உவமைகளை விளக்கும்போது சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்ப ஏற்படுத்திக் கொண்ட கருத்துகளாகும். இவை உவமைகளின்

செய்தியைப் பொறுத்தவரை முதன்மையானதாகக் கணிக்கப்படலாகாது. உதாரணமாக:

(அ) “கடைசியானோர் முதலாவர், முதலானோர் கடைசியாவர்” (மத். 20:16). இது உவமையின் பொருளை மாறுபடச் செய்திருந்தது. கடைசியானவரும், முதலானவரும் ஒரே அளவு கூலிபெற்றனர். ஆனால் தராதரத்தில் மாற்றத்தைப்பற்றி இவ்வுவமை குறிப்பிடவில்லை. வழக்கிலே இருந்த ஒரு பழமொழியைப் போதகர் இவ்வுவமையில் புகுத்தியிருக்கலாம்.

(ஆ) பத்துக்கண்ணியர் உவமையில், “விழிப்பாயிருங்கள் ஏனெனில் நாளும் நேரமும் உங்களுக்குத் தெரியாது.” (மத். 25:13)

6 போதகர் தாம் எவ்வாறு கிறிஸ்தவத்தை விளங்கிக் கொண்டார்களோ அதற்கேற்ப உவமைகளையும் பயன்படுத்தினர். ஒரு போதகர் தாம் எதிர்பார்க்கும் பொருள் ஒரு உவமையில் இருக்கவில்லை என்றால், அப்பொருள் ஏற்படும்படி உவமையை விளக்குவார். இதனால் உவமைகள், மாறுபட்ட கருத்துக்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வழங்கப்படலாயின. “நீதியற்ற கண்காணிப்பாளன்” (லூக். 16:1-13) என்ற உவமை இதை விளக்கச் சிறந்த சான்றாகும். 8 (அ) வசனத்தில் “அந்த அநீத கண்காணிப்பாளன் விவேகத்தோடு நடந்துகொண்டதற்காகத் தலைவன் அவனை மெச்சிக்கொண்டான்” என்று முடிவுறும் யேசுவின் இவ்வுவமைக்கு அடுத்துவரும் வசனங்கள் வெவ்வேறு நோக்கில் விளக்கம் அளிக்கின்றன. விவிவிய ஆராய்ச்சியாளரின் கருத்துப்படி போதகர் தாம் கிறிஸ்தவத்தையும், இவ்வுவமையையும் விளங்கிக் கொண்டதற்கொப்ப மக்களுக்குப் போதித்து விளக்கி இருக்கிறார்கள். கிறிஸ்தவக் கோட்பாடுகளை விளக்குவதால் காலப்போக்கில் இவை உவமையுடன் சேர்த்து எழுதப்பட்டு பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

வச. 1 - 7: அநீதியான முறையில் ஆனால் மிகவும் புத்திக்கூர்மையுடன், கண்காணிப்பாளன் தன் வருங்காலத்தை அமைத்துக் கொண்டான்.

(குறிப்பு: இவ்வுவமையை யேசு ஆயக்காரருக்குக்கூறியிருக்க வேண்டும். ஏனெனில் இவர்கள் அநீதியான முறையில் பணம் வசூலிப்பவர்கள் என யூதர் அவர்களை வெறுத்து ஒதுக்கி இருந்தனர்)

வச. 8 அ: கேட்போர் ஆச்சரியப்படும்படி யேசு, இக் கண்காணிப்பாளனுடைய விவேகத்தை மெச்சுகிறார். (இது போதகர்களுக்குப் புரியவில்லை. எனவே புரிந்தபடி விளக்குகின்றனர்.

வச. 8 ஆ: முதலாவது போதகரின் விளக்கம். இப்பாராட்டு இவ்வுலக மக்களுக்கு மட்டும் உரியது. இறைவனுடைய மக்களுக்கு அல்ல.

வச. 9: இரண்டாவது போதகரின் விளக்கம். “அந்த செல்வத்தைக் கொண்டு நண்பர்களைச் சம்பாதித்துக் கொள்ளுங்கள். அது உங்களைக் கைவிடும் பொழுது, அவர்கள் உங்களை முடிவில்லா கூடாரங்களில் ஏற்றுக்கொள்வார்கள்” யேசு மெச்சியது, தனது வருங்காலம் பாழாகப் போகிறது என்ற பயத்தால் உந்தப்பட்டு அவன் ஒரு புதுவாழ்வை அமைக்க முற்பட்டான் என்பதை அல்ல ஆனால் அநீதியாகப் பெற்ற பணத்தைக் கொண்டு மிகவும் விவேகமாக மற்றவர்களுக்கு உதவினான் என்பதையே.

வச.10-12: மூன்றாவது போதகரின் விளக்கம். மிகச் சிறியதில் நம்பத்தகுந்தவர்களும், நம்பத்தகாதவர்களும், முடிவில்லாப் பொருளிலும் அவ்வாறே கணிக்கப்படுவர். இதில் கண்காணிப்பாளன், நம்பத்தகாதவர்களாக வாழும் மக்களுக்கு ஒரு அச்சுறுத்தலாகக் கொள்ளப்படுகின்றான்.

வச. 13: நான்காவது போதகரின் விளக்கம். கடவுளுக்கு ஊழியம் செய்வதா, அல்லது செல்வத்துக்கு ஊழியம் செய்வதா என்று ஒருவன் தீர்மானிக்க வேண்டும்.

பல கோணங்களில் வளர்ச்சியுற்ற நற்செய்தி உவமைகளை மூன்று பெரும் பிரிவுகளாக வகுக்கலாம்:

i கருத்தும் சொற்களும் மாற்றம் செய்யப்படாது யேசுவின் உவமைகளாகவே பாதுகாக்கப்பட்டவை.

- ii கருத்தும் சொற்களும் மாற்றம் செய்யப்படாது யேசுவின் உவமைகளுக்கு விளக்கம் அளித்துப் பாதுகாக்கப் பட்டவை.
- iii கருத்தும் சொற்களும் மாற்றம் செய்யப்பட்டுப் பாதுகாக்கப் பட்டவை.
- i யேசுவின் உவமையாகவே பாதுகாக்கப்பட்டவை.

மனந்திரும்பி இறைவனிடம் திரும்பிச் செல்லும் பாவியின் பொருட்டு இறைவன் எவ்வளவு மகிழ்ச்சி அடைகின்றார் என்ற யேசுவின் போதனைக்குத் தன் உயிரைக் கொடுப்பதையே வரை விலக்கணமாக்கிக் கொண்டார்.

உதாரணம்: காணாமல் போன ஆடு (லூக். 15:1-7)

காணாமல் போன நாணயம் (லூக். 15:8-10)

ஊதாரிப்பிள்ளை (லூக். 15:11-32)

யேசு உயிர்த்தபின்னும் இறைவனின் சூமாராகிய யேசுவை பரிசேயரும் மறைவல்லுனரும் ஏற்க மறுத்தனர். இதனால் இறைவனையே ஏற்க மறுத்தவர்களாகக் கொள்ளப்பட்டனர். “என்னை வெறுப்பவர்கள் என் தந்தையையும் வெறுக்கின்றனர்.” (அரு. 15:23). எனவே ஆயக்காரரும் பாவிகளும் இறைவனை விட்டு விலகிச் சென்றது போல இறைவனுடைய பெயரையே உச்சரிக்கும் பரிசேயரும் மறைவல்லுனரும் கூட இறைவனை விட்டு விலகிச் சென்றுள்ளனர் என்று யேசு போதித்தார். இதை விளக்கவே மேற் குறிப்பிட்ட உவமைகளைப் பாவித்தார். யேசுவின் காலத்தில் இருந்த சூழ்நிலை அப்போஸ்தலர் காலத்திலும் இருந்ததால் இவ்வாறான உவமைகளை மாற்றி அமைக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படவில்லை. எனவே இதுபோன்ற உவமைகள் மாற்றமின்றிப் பாதுகாக்கப்பட்டன எனக் கொள்ளலாம். “நள்ளிரவில் வந்த நண்பனின் உவமை”. (லூக். 11:15-8), “அந்த நடுவன் உவமை” (லூக். 18:1-8) இதற்கு மேலும் சில உதாரணங்களாகும்.

- ii விளக்கம் அளித்துப் பாதுகாக்கப்பட்டவை.

யூதப் பெரியாரும் மறை வல்லுனரும் மட்டுமல்ல ஏறத்தாழ யூதகுலம் முழுவதும் யேசுவை எதிர்பார்த்த மெசியா என்று ஏற்க மறுத்தனர். இதனால் பலரிடையே பலவாறான வினாக்கள் உதித்தன. ‘யூதகுலம் யேசுவின் வார்த்தைகளை ஏன் விளங்கிக்

கொள்ள முடியவில்லை?' என்பது அவற்றில் ஒன்றாகும். ஒருவேளை யேசு, பழமொழிகள் இருக்க, பாக்கள் இருக்க, நொடிகள் இருக்க இவற்றை எல்லாம் விட்டு உவமையில் போதித்ததுதான் அவர்கள் விளங்கிக்கொள்ளாததற்குக் காரணம் என்று சில கிறிஸ்தவர்கள் கருதினர். எனவே யேசுவின் சீடர் அவரால் கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி யேசுவின் உவமைகளுக்கு விளக்கம் அளிக்கத் தொடங்கினர்.

உதாரணம்: களைகளின் உவமையின் விளக்கம் (மத். 13:36-43). மத். 13:24-30 இல் களைகளின் உவமை கூறப்படுகிறது. பின்னர் புறம்பாக வேறு இடத்தில் (மத். 13:36-43) இவ்வுவமை விளக்கப்படுகிறது. வச. 37-39ல் உவமை ஒவ்வொரு வசனமாக எடுத்து விளக்கப்படுகிறது. ஆனால் வச. 40-43ல் விளக்கத்தின் நடைமாறி களைகள் பற்றி மட்டும் விளக்கப்படுகிறது. அதாவது களைகளின் உவமை இரண்டு விதமான விளக்கங்களுடன் மத்தேயுவின் நற் செய்தியில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஏற்கனவே விளக்கிய "நீதியற்ற கண்காணிப்பாளன்" உவமையையும் (லூக். 16:1-13) இதற்கு உதாரணமாகக் கொள்ளலாம்.

iii முழுமையாக மாற்றம் செய்யப்பட்டுப் பாதுகாக்கப்பட்டவை:

யூதமக்கள் யேசுவை ஏற்றுக் கொள்ளாததும், அதே வேளையில் பிறமதத்தினர் யேசுவை ஆண்டவர் (Lord) என்று ஏற்றுக் கொண்டதும், 70ம் ஆண்டில் ஜெருசலேம் தேவாலயம் ட்ரோமரால் தரைமட்டமாக்கப்பட்டு ஒரே பனி, ஒரே வழிபாடு என்ற நிலை மாறியதும், ஆதிக் கிறிஸ்தவர்கள் பிற மதத்தவருடன் வாழும் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தியதுடன் அவர்களைப் பரந்தமனப் போக்குள்ளவர்களாகவும் மாற்றியது. மேலும் யூதரல்லாத பிற மதத்தவர் கிறிஸ்தவ சமூகத்தில் இருந்ததாலும் சில உவமைகள் பிற மதத்தவரையும் நோக்கில் கொண்டு முழுமையாக மாற்றி அமைக்கப்பட்டன.

உதாரணம்: பெரிய விருந்தின் உவமை, (லூக். 14:16-24). நாம் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போன்று யேசு தனது அரசைப் பற்றி யூத மக்களுக்கு விளக்கவும், யூதப் பெரியாரைக் கடிந்து கொள்ளவுமே உவமைகளைப் பயன்படுத்தினார். லூக்காஸ் தனது நற்செய்தியில் பிற மதத்தினரைக் குறிப்பிடுவது (லூக். 14:23)

இவ்வுவமை திரிப்புக்குள்ளாகியது என்று நாம் நம்ப வழிவகுக்கிறது. இதுவுமல்லாமல் மத்தேயு இவ்வுவமையை விவரித்திருப்பதைவிட (மத். 22:1-14) வேறுவிதமாக லூக்காஸ் விவரித்திருப்பது எமது சந்தேகத்தை நிரூபணமாக்குகிறது.

லூக். 14:21: அழைக்கப்பட்டவர்கள் (யூதமக்கள்) வர மறுத்ததும், தெருக்களிலும் சந்திகளிலும் இருந்து பிச்சைக்காரர்கள், நொண்டிகள், முடவர்கள், குருடர்கள் அனைவரும் அழைக்கப்படுகின்றனர்.

வச. 22 : அறையில் இன்னும் இடம் இருப்பதாக அறிவிக்கப்படுகிறது.,

வச. 23 : நகர வீதிகளுக்கும், தெருக்களுக்கும் சென்று மக்களை அழைத்துவர ஆணை பிறப்பிக்கப்படுகிறது. இந்த இரண்டாவது ஆணை மத்தேயுவிட நற்செய்தியில் காணப்படவில்லை. அதாவது மத்தேயுவைவிட வேறு விதமாக முதலில் யூதமக்கள் அழைக்கப்பட்டதையும் (வச. 16-20) அவர்கள் வர மறுத்ததால் ஆயக்காரரும் பாஸிகளும் அழைக்கப்பட்டதையும் (வச. 21), பின்னர் பிற மதத்தினர் அழைக்கப்பட்டதையும் (வச. 23) லூக்காஸ் இவ்வுவமையில் விளக்குகிறார். ஆனால் இத்திரிப்பு லூக்காஸ் உடையதா அல்லது அவருக்கு முன் சென்ற போதகர்களுடையதா? என்பது தெளிவின்றி இருக்கிறது. எவ்வாறாயினும் பிறமதத்தவரிடையே நற்செய்தி பரப்பப்படும்போது இவ்வாறான உவமைகள் அவர்களுக்கும் பொருந்தும் வகையில் மாற்றி அமைக்கப்பட்டிருக்கலாம்

இ; உவமைகள் எழுத்து வடிவில்.

காலம் செல்லச் செல்ல யேசுவோடு வாழ்ந்த, அவர் பேசிய வற்றைக் கேட்ட, அவர் செயல்கள் அனைத்தையும் பார்த்து அனுபவித்த கிறிஸ்தவர்கள் சிறிது சிறிதாகக் குறைந்து செல்ல, இந்நிகழ்ச்சிகளை வாய்முறையாக மட்டுமன்றி எழுத்து வடிவிலும் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஆதிக்க கிறிஸ்தவர்கள் மத்தியில் தோன்றியது.

இதைவிட போதகர் தமது போதகப்பணிக்கு உதவியாக எழுத்துப் பிரதிகளை விரும்பியதும், தேவை ஏற்படும்போது அப்பிரதிகளைப் படித்து போதிப்பவற்றை ஞாபகப் படுத்திக் கொண்டதும், யேசுவின் போதனையையும், சாதனையையும் எழுத்து வடிவில் பொறிக் கக் காரணமாய் இருந்தன.

இவ் எழுத்துப் பிரதிகள் உவமைக் கோவைகளாகவோ, புதுமைக் கோவைகளாகவோ, யேசுவின் மரணம் உயிர்ப்பு என்பனவற்றைத் தாங்கிய பிரதிகளாகவோ வெவ்வேறு கிறிஸ்தவக் குழுக்களிடம் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்று விவிசிய ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனர். பிரதிகள் பலவகைப்பட்டனவாக இருந்திருக்கலாம் என்பதும், மத்தேயு, மாற்கு, லூக்காஸ், அருளப்பர் என்ற நற்செய்தி ஆசிரியர்கள் வெவ்வேறு கிறிஸ்தவ குழுக்களில் வாழ்ந்தனர் என்பதும் இதனால் வெவ்வேறான இறையியலைக் கொண்ட நற்செய்தியை அக் கிறிஸ்தவக் குழுக்கள் எழுத்தில் வடித்திருக்கலாம் என்பதும் இன்றைய ஆராய்ச்சியாளரின் முடிவுகளில் ஒன்றாகும்.

இக் கோவைகள் எழுத்து வடிவில் இருந்தாலும், எல்லோராலும் மனமொப்பி ஏற்கப்பட்டு அதன் பின்னர் மாற்றமடையாத பிரதிகளாக இருக்கவில்லை. காலத்திற்குக்காலம் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப இவ்வுவமைக் கோவை மாற்றத்துக்குள்ளானது.

ஈ) நற்செய்தி ஆசிரியர் கையில் உவமைக் கோவைகள்

கி. பி. 30-ம் ஆண்டளவில் இருந்து ஏறத்தாழ 40 வருடங்களாக வளர்ச்சியற்று கோவை வடிவில் வெவ்வேறு கிறிஸ்தவக் குழுக்களிடம் விளங்கிய யேசுவின் உவமைகள், புதுமைகள், மரணம் உயிர்ப்பு என்பன 70-ம் ஆண்டில் இருந்து 90ம் ஆண்டளவுவரை நற்செய்தி ஆசிரியரின் பாவிப்புக்குள்ளாயின.

கோவைகளாக இருந்த உவமைகளைப் பிரித்து வெவ்வேறுக்கிய நற்செய்தி ஆசிரியர்கள் விரிவான தம் இலக்கியப் படைப்புகளில் தத்தமது இறையியல் நோக்கு புலப்படும் வகையில் உவமைகளை ஒவ்வொன்றாகச் செருகினர். தமது நோக்கிற்குப் பொருந்தாத உவமைகளை சேர்க்காது விட்டனர். இதனால் ஒவ்வொரு நற்செய்தியிலும் உவமைகளின் எண்ணிக்கை மாறுபடுவதைக் காணலாம்.

உதாரணமாக: மத்தேயு 13ம் அதிகாரத்தையும், மாற்கு 4ம் அதிகாரத்தையும், லூக்காஸ் 8-ம், 13-ம் அதிகாரங்களையும் நோக்கும்போது இவ் ஆசிரியர்கள் அனைவரும் ஓர் உவமைக் கோவையில் இருந்து உவமைகளைப் பிரித்து தமது விருப்புக்கேற்ப கையாண்டுள்ளனர் என்பது தெளிவு. இதிலும் சிறப்பாக, “களைகளின் உவமை” மத்தேயு நற்செய்தியில் மாத்திரம் இருப்பதும் (மத். 13:24-30); “வளரும் விதையின் உவமை” மாற்கின் நற்செய்தியில் மட்டும் இருப்பதும் (மாற். 4:26-29); “காய்க்காத அத்தி மரத்தின் உவமை” லூக்காசின் நற்செய்தியில் மாத்திரம் இருப்பதும் (லூக் 13:6-9); நற்செய்தி ஆசிரியர்கள் எவ்வளவு சுதந்திரத்துடன் உவமைக் கோவைகளைப் பாவித்துள்ளனர் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள உதவுகிறது.

சில சந்தர்ப்பங்களில் தமது எண்ணம் உவமையில் பிரதிபலிக்காத போது அவ்வவமையைத் தமது நோக்கிற்கு ஏற்ப மாற்றி அமைத்தும் நற்செய்தி ஆசிரியர்கள் புகுத்தி உள்ளனர். உதாரணமாக: “நீதிபதிக்கு முன் செல்லும் உவமை”யை மத்தேயுவும் லூக்காகும் ஓரளவிற்கு ஒன்று போல் எழுதியுள்ளனர். (மத். 5:25-26); (லூக். 12:58-59). இவ்வொரே உவமையை வெவ்வேறு கருத்துக்கோப்புக்குள் சேர்த்திருப்பது, அதற்கு வேறு வேறு விதமாக விளக்கமளிக்க வழி சமைக்கிறது.

மத்தேயு, மலைப் பிரசங்கத்தின் தொடர்ச்சியில், செய்யக் கூடாத ஒரு சிலவற்றைப்பற்றி யேசு கூறும் இடத்தில் இவ்வவமையைப் புகுத்தி உள்ளார். “பலி செலுத்த வரும்போது உன் சகோதரனோடு சமாதானமாக இரு; இல்லையேல் அப்பலி ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டாது” (மத். 5:21-24). இதனைத் தொடர்ந்து விளக்குகையில், ‘பிரச்சனை நீதிபதிமுன் செல்லுமளவிற்கு வந்து விட்டால் உன் எதிரியுடன் ஏதாவது உடன்பாடு செய்துகொள்’ என்று மத்தேயு சாதாரண வாழ்வின் ஒரு தத்துவத்தை விளக்க இவ்வவமையைப் பாவிக்கிறார்.

இதற்கு மாறாக லூக்காஸ், 12ம் அதிகாரத்தில் உலக முடிவைப் பற்றியும், மக்கள் நீதித் தீர்ப்புக்கு உள்ளாவதைப் பற்றியும் விளக்குகின்றார். “மேலுலகத்தில் உங்கள் செல்வங்களைச் சேருங்கள்” என்பதும் (லூக். 12:33-34); “விழிப்பான வேலையாள்” என்ற உவ

மையும் (வச. 36-40); “தாலந்துகளின் உவமையும்” நீதித் தீர்ப்போடு சம்மந்தப்பட்டனவாகும். இதனைத் தொடர்ந்து “நீதிபதிக்கு முன் செல்லும் உவமை”யைச் சேர்க்கும்போது, ‘நீதிபதிக்கு முன் கொண்டு செல்லப்படப் போகிறாய், உன்னை மறியலில் வைக்கப் போகின்றனர். எனவே உன்னை அவர்கள் பிடிக்குமுன், செயல்படுவதற்குச் சுதந்திரம் இருக்கும்போது, உன் கணக்கைத் தீர்த்துக்கொள்’ என்று உலக முடிவினதும், நீதித் தீர்ப்பினதும் பின்னணியில் இவ்வுவமையை விளக்கும்போது, இது சாதாரண வாழ்க்கைக்கு உரிய ஒரு தத்துவம் அல்ல ஆனால் கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகைக்கு முன் உன்னைத் தயார்படுத்திக்கொள் என்று லூக்காஸ் சொல்வதாக விளங்குகிறது.

லூக்காஸ் ஓரளவிற்கு மாற்றம் செய்யாது இவ்வுவமையை தனது நற்செய்தியில் சேர்த்துள்ளார். என்றாலும், மத்தேயு இவ்வுவமையின் கருத்து வேறுபடுமாறு தமது நற் செய்தியில் சேர்த்திருப்பது. நற்செய்தி ஆசிரியர்களின் சுதந்திரத்தையும், தேவை ஏற்படும் போது உவமைகளை மாற்றி அமைக்கும் திறனையும் எடுத்துக் காட்டுகிறது. இதற்கு, “பெரிய விருத்தின் உவமையும்” (லூக். 14:15-25) “நீதியற்ற கண்காணிப்பாளன் உவமையும்” (லூக். 16:1-8) வேறு உதாரணங்களாகக் கொள்ளலாம்.

IV உவமைகள் அன்றும், உவமைகள் இன்றும்

இன்று யேசுவின் உவமைகள் நற்செய்தி ஏடுகளில் மட்டும் இருப்பதால் அதுவே உவமைகளைப் படிப்பதற்குரிய ஆரம்ப இடமாகும். சுமார் 1546ம் ஆண்டளவில் ரென்ற் சங்கத்தில் (Council of Trent) திருச்சபைத் தலைவர்கள் வேதாகம நூலில் அடங்க வேண்டிய புத்தகங்களைக் கூறியதோடு அது எவ்வித மாற்றத்துக்கும் உள்ளாகக் கூடாதென்றும் திட்டவாட்டமாகப் பிரகடனப் படுத்தினர். இதனால் உவமைகள் இனிமேல் நற்செய்தி ஏடுகளில் நிரந்தரமாக இருக்கும். ஆரம்பத்தில் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப உவமைகளை மாற்றி அமைத்து அதன் செய்தியை அறிந்து கொண்டனர். ஆனால் இன்று இவை நிரந்தரமாக இருப்பதால் எவ்வாறு இன்றைய சூழ்நிலைகளுக்கும் பிரச்சனைகளுக்கும்; வேறு சூழ்நிலைகளில் எழுதப்பட்ட உவமைகளைப் பாவிக்க முடியும் என்ற வினா நம் மனதில் எழலாம்.

முதலில், உவமைகளையும் அவை வளர்ச்சியுற்ற வரலாற்றையும், அவற்றிற்குரிய சரியான விளக்கங்களையும் நன்கு படித்து அறிந்து கொள்ள வேண்டும். யேசு அன்று இவ்வுவமை மூலம் எதை விளக்கினார் என்பதை இயன்றளவு புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இப்படிச் செய்வதால் உவமைகளின் உண்மையான பொருளை விட்டுத், தான் தோன்றித் தனமான விலக்கங்கள் அளிக்கப்படுவது தவிர்க்கப்படலாம். ஆனால் எமது விசுவாச வாழ்விற்கு இது மட்டும் போதாது. சரியான விளக்கம் பெற்ற இவ்வுவமைகள் ஊடாக உயிர் வாழும் யேசுவின் குரல் ஆதிக் கிறிஸ்தவர்களுக்குக் கேட்டதுபோல் எமக்கும் கேட்கவேண்டும். இதைக் கொண்டு யேசு, எமக்கும் எமது சமூகத்திற்கும் உணர்த்தும் உண்மை என்ன என்று புரிந்து கொள்ளலாம்.

ஓர் உவமை அதைப் படிப்பவன் மனதில் பலனளிக்கிறது என்பதை அதன் தாக்கங்களில் இருந்து அறிந்து கொள்ளலாம். இதனை விளக்க ஓர் உவமையையே இங்கு கையாளுவது பொருந்தும்.

“இறையரசு, நிலத்தில் மறைந்துள்ள புதையலுக்கு ஒப்பாகும். அதைக்கண்டு பிடித்தவன், அதை மறைத்துவிட்டு, அதைக்கண்ட மகிழ்ச்சியில் போய், தனக்குள்ள தெல்லாம் விற்று, அந்நிலத்தை வாங்கிக் கொள்கிறான். பின்னும் இறையரசு நல்ல முத்துக்களைத் தேடும் வணிகனுக்கு ஒப்பாகும். விலை உயர்ந்த ஒரு முத்தைக்கண்டதும் போய்த் தனக்குள்ள தெல்லாம் விற்று அதை வாங்கிக் கொள்கின்றான். (மத். 13:44-46)

நிலத்துக்குள் மறைந்திருக்கும் விலைமதிக்க முடியாத பொருள் ஒருவனுக்குத் தற்செயலாகக் கிடைக்கிறது. ஆனால் விலைமதிக்க முடியாத மாணிக்கத்தை அவன் தேடிச் செல்கிறான். எவ்வாறாயினும் அதைக் கண்டவுடன் ஆனந்த ஆச்சரியம் கொள்கிறான். உவமைகளைப் படிப்போர் மனதில் ஏற்பட வேண்டிய முதற் தாக்கம் இதுதான். புதுமையாக ஏதோ நடைபெறப் போகின்றது என்பதற்கு இது அறிகுறியாகும்.

ஆனந்த-ஆச்சரியத்துடன் அவன் நின்றுவிடவில்லை. கிடைத்தற்கரிய அப்பொருளின் மதிப்பை உணர்ந்து செயல்படுகின்றான். தனக்குள்ள தெல்லாவற்றையும் விற்று விடுகின்றான். பொருள், பண்டம், வீடு அனைத்தையும் விற்றுவிடுகின்றான். உவமைகளைப் படிப்போர்

ரும் அவ்வாறே இதுவரை வாழ்ந்த வாழ்க்கையை அடியோடு விட்டு விடுகின்றனர். அவ்வளவு மகிழ்ச்சி.

இறுதியாக, விலை மதிக்க முடியாத அப்பொருளை அவன் வாங்கி விட்டான். இறை அரசில் சேர்ந்து கொண்டான். அப்பொருள் உண்மையானது தானே என்று கூடப் பார்க்காமல் வாங்கிவிட்டான். வந்தது வரட்டும் என்று அப்பொருளில் முழு நம்பிக்கையையும் வைத்துவிட்டான். இறை அரசில் சேர்ந்து கொண்டால், யார்தான் அதை இழக்கத் துணிவர்!

எனவே, என்றும் போல் யேசு இன்றும் உவமைகளில் பேசுகின்றார். கலிலேயாவில் அழைப்பு விடுத்தது போல் நம் அனைவரையும் இறை அரசில் சேர அழைக்கின்றார். அவர் அழைப்பைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள அவரது உவமைகளை ஆராய்ச்சியாளரின் விரிவுரைகளோடு படித்துப் பயன் பெறுவோம்.

உசாத் துணைகள்

1. C. H. Dodd. *The Parables of the Kingdom.* London: Fontana Books, 1968.
2. L. Grollenburg. *Rediscovering the Bible.* London: SCM Press, Ltd, 1978.
3. A. M. Hunter. *Interpreting the Parables.* London: SCM Press Ltd, 1964.
4. Joachim Jeremias. *Rediscovering the Parables.* London: SCM Press Ltd, 1966.
5. Jan Lambrecht. *Parables of Jesus.* Bangalore: Theological Publications in India, 1978.

மறு உறவாக்கல் திருவருட்சாதனமும் புதிய முறைப் பரிகாரமும்

— அருட்திரு அல்பிறட் லோபோ —
மொழியாக்கம் — யோ. கார்டோசா.

இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கத்தின் பின்பு எல்லா திருவருட்சாதனங்களும் புதுமுறையாக்கப்பட்டது நாம் அறிந்ததே. ஆயினும் பாவமன்னிப்பு திருவருட்சாதனத்தை இறைமக்கள் அணுகுவது குறைவாக இருப்பதையும், அதில் குழப்ப நிலையையும் இப்போது நாம் காண முடிகிறது. இந்நிலை பிழையான, தெளிவற்ற, நிறைவற்ற கிறிஸ்தவ நற்செய்தியை மக்களுக்கு அளித்தமையால் உண்டாகிய தொன்றாகும்.

மனிதனுக்கும் இறைவனுக்கும் உள்ள தொடர்பு சில சட்ட திட்டங்களுக்குட்பட்ட, நிபந்தனைகளுக்குட்பட்ட, நீதிமுறைகளுக்குட்பட்ட தொடர்பாகக் கருதப்பட்டது. இறைவன் இச்சட்டத்தை இயற்றும் அதிபதி. மனிதன் அவைகளுக்குப் பணிந்து நடக்கும் ஒரு பிரஜை. இந்த எண்ணம் இறைவனுக்கும் மனிதனுக்குமிடையிலுள்ள தொடர்பை மனிதாபிமானத்திற்கு அப்பாற்பட்டதாக்கியது. இறையியல் மனிதனுடைய செயலுக்கு அதி முக்கியத்துவம் கொடுத்ததேயொழிய அச்செயலை செய்தவனில் குறைவான கவனத்தையே செலுத்தியது. எந்த எல்லை வரைக்கும் ஒரு மனிதன் சாவான பாவத்திற்கு ஆளாகாத வகையில் செயற்படலாம் என்பதில் ஈடுபாடாயிருந்ததேயொழிய, அவனது உளமாற்றம், ஒப்புரவு, மறுஉறவாக்கல் ஆகியவற்றில் சிறிதளவேனும் அக்கறை கொண்டிருக்கவில்லை. இறைவன் பாவம் செய்தவனை தானாக முன்வந்து தன்பால் அழைக்கின்றார் என்ற உண்மைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை. இரக்கமுள்ள தந்தையானவர் பாவியைத் தன்வசம் அழைக்கின்றார். ஊதாரிப்பிள்ளையின் தந்

தையைப் போல், பாவியின் வருகைக்காக எப்போதும் காத்திருக்கின்றார். அவருடைய பிரசன்னத்தை பாவிக்கு உணர்த்துகின்றார். பாவியானவன் அவ்வழைப்பைப் புறக்கணியாது தந்தையை நோக்கி முழு நம்பிக்கையுடன் திரும்புகின்றான். தன்னை அவரது கைக்குள் அர்ப்பணிக்கின்றான். தனது பாவங்களுக்கு மன்னிப்புக் கேட்கின்றான். அவனுக்கு தந்தையின் இரக்கம் உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது. விசுவாசமானது இப்பாவப் பொறுத்தலுக்கு அத்திவாரமிடுகின்றது. நம்பிக்கை அவ்வருள் நிலையை நிலைக்க வைக்கின்றது. பாவியானவன் தன்னைத்தானே இறைவனுக்கு முழுமையாக அர்ப்பணிப்பதால் பாவப் பொறுத்தவின் அருள்நிலை அவனில் உயிருட்டப்படுகின்றது.

பாவமன்னிப்புத் திருவருட்சானத்தை மனிதன் உண்மையான மனமாற்றத்துடன் அணுகுவது மிக முக்கியம். புதியமுறை பாவப் பரிசாரத்தின் கருவூலம் திருச்சபையில் நிகழ்ந்து வரும் ஒரு உயிருள்ள மனமாற்றத்தைக் கொண்டிருக்கின்றது. இது கிறிஸ்துவில் விசுவாசம் கொள்ளும் ஒரு செயல். உண்மையான உள்ளார்ந்த மனமாற்றத்தினால் இறைவனுடைய இராட்சியத்திற்குச் செல்லத் தயாராயிருக்கும் ஒரு செயல்.

ஆதித் திருச்சபை பாவத்தின் தன்மையினை வலியுறுத்தியது. தண்டனைகள் மூலம் திரும்ப ஒன்றியத்தை உண்டாக்குதல் அவசியம் என்பதை வலியுறுத்தியது. பாவப்பரிசாரம் கஷ்டமானதாகவும்; ஒரு வனுடைய மனம் திருந்திய நிலை அவனது தொடர்ச்சியான பாவப் பரிசாரச் செயல்களினாலும் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. ஏனெனில் பாவமானது, புனிதமான மாசற்ற திருச்சபையில் ஒரு அரக்கனாகக் கருதப்பட்டது. 12ம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் திருச்சபையானது குற்றச்சாட்டிலும் பாவங்களைப் பலவகைகளாகப் பிரிப்பதிலும் கவனமாயிருந்தது. அதே நேரத்தில் பாவமனஸ்தாபத்திற்கும் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தது.

புதிய முறை பாவப்பரிசாரமானது உண்மையான மனமாற்றத்தினையும்; முக்கியமாக இறைவனுக்குத் தம்மை முழுமையாக அர்ப்பணிப்பதையும் வலியுறுத்துகிறது. உண்மையான மனமாற்றமே நற்செய்தியுடைய குறிக்கோள். யேசுகிறிஸ்து அவருடைய சேவையைக் கூட மனமாற்றமடையுங்கள் என அறைகூவித்தான் ஆரம்பிக்கிறார். அவர் பூரணமான, முற்றிலும் மாறுபட்ட வாழ்க்கையைக் கோருகின்

ரூர். இறைவனுடைய இராச்சியம் சமீபித்து விட்டது. பாவப்பரி காரம் கொண்டு நற்செய்தியில் நம்பிக்கை வையுங்கள்'' (மாற் 1:15). துரதிஷ்டவசமாக இன்று அதிகமான கிறீஸ்தவர்கள் இத்திருவட்சா தனத்தைக் கடமைக்காக தபசு காலத்திலும், ஈஸ்டரீலும் மாத்திரமே நாடுகிறார்கள். கோயில் திருநாட்களின்போது பாவசங்கீர்த்தனத்துக் குப் போகத்தான் செய்கிறார்கள். ஆனால் இவர்கள் தம் வாழ்க்கை யில் தொடர்ச்சியான மாற்றத்தை, தம் வாழ்க்கையின் எந்த ஒரு அடையாளம் மூலமாவது காண்பிக்கின்றார்களா?

புதிய முறை பாவப்பரிகாரம் கூறுவதாவது: பாவப்பரிகாரத் தை நாடுபவன் ஆழ்ந்த மனஸ்தாபப்படுவது மிகமிக முக்கியம், அந்த மனஸ்தாபம்தான் பாவம் செய்த இதயத்திலிருந்து உருவாவதாகும். அந்த மனஸ்தாபம் செய்த பாவத்தை எதிர்காலத்தில் இனி செய்ய மாட்டேன் என்ற மன உறுதியில் வெறுப்பதாகும். முழு மனிதனும் தன்னைப் புதுப்பிப்பதன் (renewal) மூலம் தன் வாழ்க்கைப் பாதையைச் செலுத்த வேண்டும். அம்மாற்றம் கிறீஸ்துவின் மூலம் வெளிப்படுத்தப் பட்ட இறைவனின் புனிதத்துவம், அன்பு ஆகியவற்றில் உதித்த தம் எண்ணத்தில், தம் தீர்மானத்தில் தம் நடவடிக்கைகளில் இருக்க வேண் டும் (எபிரே. 1:2, கொலோ 1:19). பாவப் பரிகாரம் உண்மையாக இதயபூர்வமான இம் மாற்றத்தில் தங்கியுள்ளது (எபே. 1:22). உள மாற்றத்தால் மனிதன் தெளிவுபெற வேண்டுமாயின்; கிறீஸ்துவில் மேலும் மேலும் ஒன்றுபட வேண்டுமாயின் அவனில் அது ஒரு உட் தாக்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் (புதுமுறைப் பாவப்பரிகாரம் இல 6). முழு வேதாசமமும் இவ்வள மாற்றத்திற்குத் தான் அழைப்பு விடுகின்றது. இறைவனின் அழைப்பும், இரக்கமுள்ள அன் புத் தந்தைக்கு நம் பதிலும் பழைய ஏற்பாட்டில் ஆபிரகாமை அழைப் பதில் ஆரம்பித்து இறுதிப் புத்தகமான மலாச்சியில் நிறைவுறுகிறது. இறைவாக்கினர் 'திரும்பு' என்ற வார்த்தையையும்; ஒருவனது உள மாற்றத்தைக் குறிக்க 'பதை' (road) என்ற வார்த்தையையும் உரு வகப்படுத்தினர். உளமாற்றம் முழுமனிதனிலும் தாக்கத்தை ஏற் படுத்துகிறது; அவனது உடல், அவனைச் சுற்றியிருப்போர், அவனது புத்தி, விருப்பம், மொத்தத்தில் முழுமனிதனிலும், முழுஉலகத்திலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகிறது. படிப்படியாக வளர்ந்துவரும் மன மாற்றம், அவனது வளர்ச்சியை கிறீஸ்துவோடு ஒன்றிணைக்கிறது.

மனமாற்றம் மறுஉறவாக்கல் ஆகியவற்றின் படிப்படியான வளர்ச்சியில் முழுத் திருச்சபையும் ஒன்றுகூடி ஒத்துழைக்கிறது. இங்கே திருச்சபையின் பங்கானது முக்கியமாக, தபசு காலத்தில் வலியுறுத்தப்பட வேண்டும். தவமுயற்சிகளில் திருச்சபையின் பணியை ஒதுக்கி விடலாகாது. பாவிசனாக்காக செபம் செய்வதை வலியுறுத்த வேண்டும் (இறைபணி கொள்கைத் திரட்டு. இல. 109). பச்சாத்தாபம் என்னும் திருவருட்சாதனத்தைப் பெறுபவர்கள் இறைவனுக்குகந்தினராக, தாம் செய்த பாவங்களுக்கு அவரது இரக்கத்தால் மன்னிப்புப் பெறுகிறார்கள். அத்தோடு அவர்களின் பாவங்களால் புண்படுத்தப்பட்டதும், தன் அன்பாலும் மாதிரிகையாலும், மன்றாட்டாலும் அவர்களின் மனத்திரும்புதலுக்காக உழைப்பதுமான திருச்சபையோடு மறு உறவு பெறுகிறார்கள் (திருச்சபை கொள்கைத் திரட்டு. இல.11).

கிறிஸ்துவின் குணமாக்கும் சக்தியை அநுபவிக்க பச்சாத்தப்படுபவன் பாவப்பரிகார திருவருட்சாதனத்தை அணுக வேண்டும். கடைசி இராப்போசன இரவு சீடர்களுடைய விசுவாசக் குறைவு வெளிப்பட்டபோது அவர்களுடைய மனத் தளர்ச்சியுற்ற தன்மையை உயிர்த்த யேசு மன்னித்தார். இராயப்பர் அவரை மறுதவித்தார். யேசுதனது குணமாக்கும் சக்தியால், மன்னிப்பை அருளுவதால், அவர்களுக்குச் சமாதானத்தைக் கொண்டு வருகிறார். அவர்களுக்குச் “சமாதானம் உங்களோடு இருப்பதாக” என்று கூறுகிறார். அவர் இதைக் கூறிய போது அவர்களுக்குத் தம் கைகளையும், தம் விலாவின் ஒரு புறத்தையும் காண்பித்தார். அவரது சீடர்கள் அவரைக் கண்டபின் அக்களித்தார்கள். மீண்டும் யேசு அவர்களுக்குக் கூறியது “சமாதானம் ‘உங்களோடு இருப்பதாக’ தந்தையானவர் என்னை அனுப்பினது போல நானும் உங்களை அனுப்புகிறேன்”. அவர் இவைகளைச் சொல்லி அவர்கள் மேல் ஊதினார். பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள். எவர்களுடைய பாவங்களை மன்னிப்பீர்களோ அவைகள் அவர்களுக்கு மன்னிக்கப்படும். எவர்களுடைய பாவங்களை மன்னியாதிருப்பீர்களோ அவைகள் அவர்களுக்கு மன்னிக்கப்படாதிருக்கும். (யோவான் 20/21) மேற்குறிப்பிட்ட ஆசீர் சாதாரண வாழ்த்து மாத்திரம் அல்ல. பாவப்பரிகாரத் திருவருட்சாதனம் உயிர்த்த யேசுவின் நன்கொடையும் அதிகாரக் கொடுப்புமாகும். ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் ஏனையவர்க்கு மகிழ்ச்சியையும் சமாதானத்தையும் கொண்டு வரக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றான். ஆதிக் கிறிஸ்தவர்கள் கிறிஸ்துவின் குணமாக்கும் சக்தியை

அதிகம் உணர்ந்தவர்களாயிருந்தார்கள். கிறிஸ்துவின் குணமாக்கும் சக்தியின் அடையாளமானது கைகளைத் தலைமேல் வைத்து ஆசிப்பதால் குறிக்கப்பட்டது. கைகளைத் தலைமேல் வைத்து ஆசிக்கும் இவ்வழகான சடங்கு, பாவப்பிரிகாரச் சடங்கில் மாற்றியமைக்கப்பட்டது குறிப்பிடத் தக்கதாகும். பச்சாத்தாபப்படுபவன், அவன் பயங்கரமான பாவத்தில் இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும் கிறிஸ்துவின் இக்குணமாக்கும் தன்மையை உணர; குணமாக்கும் அவ்வுணர்ச்சியை அநுபவிக்க இவ்வருட்சாதனத்தை நாடவேண்டும். கிழக்கு நாடுகளிலுள்ள திருச்சபை இத்திருவருட்சாதனத்தின் குணமாக்கும் தன்மையையும், பச்சாத்தாபப்படுபவனிடம் உரையாடுவதையும் வலியுறுத்தியுள்ளது. பாவ ஒப்புதல் தூய ஆவியின் சக்தியில் உண்டாகும் ஒருவித வழிபாட்டு முறையாகவும் கருதப்பட்டது.

எனவே, பாவப்பிரிகாரத் திருவருட்சாதனம், பாஸ்கா மறை பொருள் திரும்பவும் செயற்படுத்தப்படும் ஒரு வழிபாடாக கருதப்பட வேண்டும். புதிய சடங்கானது, பச்சாத்தாபப்படுபவன் உண்மையான மனஸ்தாபப்பட, பாவப் பொறுத்தல் அளிப்பவர் உதவுமாறு கேட்கிறது. பாவப்பிரிகாரத் திருவருட்சாதனத்தில் பாஸ்கா மறை பொருள் திரும்பவும் செயற்படுத்தப்படுகிறது என்பதை நினைவுபடுத்தக் கூறுகிறது. இந்த பாஸ்கா மறைபொருளில் கிறிஸ்தவனானவன் அவனுடைய பாவத்துக்கு இறந்து கிறிஸ்துவுடன் திரும்பவும் உயிர்க்கிரான் என்பதை வலியுறுத்தக் கோருகிறது.

புதிய பாவப்பிரிகாரச் சடங்கு, இத்திருவருட்சாதனத்தை மறு உறவாக்கல் திருவருட்சாதனம் என பொறுத்தமாக அழைக்கிறது. இறை இயல் அடிப்படையில், பாவப்பிரிகாரத் திருவருட்சாதனமானது இறைவனோடும், திருச்சபையோடும் பச்சாத்தாபப்படுபவன் மறுஉறவாக்குதலில் தங்கியுள்ளது. இந்த முழுமையான மறு உறவாக்கலில், பாவ ஒப்புதல் ஒருபகுதியேயாகும். தன் அயலவனை மன்னித்தலே மறு உறவாக்கல் என்று புதிய ஏற்பாடு விளக்குகிறது (மத்.5:23...), விசேடமாக இது பகையைச் சிலுவையினால் கொண்டு அதன் மூலம் மக்களைத் தங்களுக்குள்ளும், இறைவனோடும் திரும்பவும் ஒன்றுபடுத்தும் இறைவனின் சொந்தச் செயல் ஆகும் (கொலோ 1:20... ரோமர் 5:10). புனித பவுல் 'மறுஉறவாக்கல்' என்ற பதத்தை திரும்பத் திரும்ப உபயோகிப்பதுடன் தான் இறைவனுடைய பெயரால் செயற்

படும் ஒரு பணியாளர் என்ற அடிப்படையில் தம் செயல்களுக்கு மறு உறவாக்குதலைத் தொடர்புப்படுத்துகின்றார். “இவையெல்லாம் இறைவனாலே உண்டாயிருக்கிறது. அவர் யேசுக்கிறீஸ்துவைக் கொண்டு தம்மைத் தம்மோடு ஒப்புரவாக்கி, ஒப்புரவாக்குதலின் ஊழியத்தை எங்களுக்கு ஒப்புக் கொடுத்தார். அதென்னவெனில், இறைவன் உலகத்தாருடைய பாவங்களை எண்ணாமல், கிறீஸ்துவுக்குள் அவர்களைத் தமக்கு ஒப்புரவாக்கி, ஒப்புரவாக்குதலின் உபதேசத்தை எங்களிடத்தில் ஒப்புவித்தார். ஆகையினால், இறைவனானவர் எங்களைக் கொண்டு புத்தி சொல்வது போல், நாங்கள் கிறீஸ்துவுக்காக பணியாளர்களாயிருந்து, இறைவனோடு ஒப்புரவாகுங்கள் என்று, கிறீஸ்துவினிமித்தம் உங்களை வேண்டிக் கொள்கிறோம் (2 கொரி.5:18-20).

‘பாவப் பரிசாரம்’, ‘பாவ ஒப்புதல்’ என்ற இப் பதங்கள் மனிதனின் செயல்களை வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கையில், மறு உறவாக்கல் என்ற பதமானது மனிதனானவன் கிறீஸ்துவில் தங்களுக்குள்ளும், இறைவனோடும் ஒப்புரவாகும் இறைவனின் மீட்புச் செயலைக் கூறும் வேதாகமத்தோடு தொடர்புபடுத்துகிறது (வழிபாட்டு ஊற்றுக்கள், பால்முமோர் விளக்கவுரை, இல 4, செப் 1974),

இப்புதிய அணுகு முறைதனை மனத்தில் கொள்ளுவதனால், தன் பாவங்கள் தனக்கும் இறைவனுக்குமிடையே உள்ள ‘விடயம்’, எனவே அதை ஒரு குருவுக்கு ஒப்புதல் செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை என்று நினைக்கும் நவீன மனிதனின் எதிர்ப்புக்கு பதிலளிக்க எவ்வித சிரமமில்லை எனலாம். மனிதன் ஆத்துமத்தை மட்டுமல்லாது உடலையும் கொண்டிருப்பவன். எனவே அவன் வாழ ஒரு குழு தேவை. எல்லோரையும் ஒரே இறை குழுவாக ஒன்றுபடுத்துவதே இறைவனின் ஆசை. ஒருவனுடைய பாவங்கள் அவனுடைய சகோதரனைப் புண்படுத்துகிறது. அத்துடன் அக்குழுவுக்கு அபாயத்தின், பயமுறுத்தலின் ஊற்றுக்கவும் அமைகிறது. முறையான சமாதானம் அவனுக்குத் தேவை அச்சமாதானத்தின், உறுதி மொழி அக்குழுவையுடைய ஒருச்சபையிலிருந்து, சட்டரீதியாக பிரதி நிதித்துவம் வகிக்கும் இறைபணியாளரின் வார்த்தையில் வெளிப்பட வேண்டும். ஒருவன், தானே நேராக இறைவனிடம் பாவ ஒப்புதல் செய்யலாம் என்று நினைப்பின் அவன் பிழையான நம்பிக்கையில் மீட்படையாமல் இருக்கின்றான்.

மறு உறவாக்கும் திருவருட்சாதனம் தன்னை முழுதும் ஒப்புக் கொடுக்கும் ஒரு திருவருட்சாதனம் என்பதை நாம் மறக்கக் கூடாது. பச்சாத்தாபப்படுபவன் அவனுடைய பாவத்தால் சமூகத்துக்கு இழைத்த சாபத்தை நீக்க வேண்டும். இதற்குப் புதிய பாவப்பரிகார முறை நல்ல சில கடைப்பிடிப்புக்களை வகுத்துள்ளது. மனிதர்கள் பிழையான செயல்களில் ஈடுபடும்போது அடிக் கடி தங்களுக்குள் ஒத்துழைக்கிறார்கள். அவ்வாறே பாவப்பரிகாரம் தேடும்போதும் அவர்கள் தங்களுக்குள் ஒத்துழைக்கிறார்கள். ஆனால் கிறிஸ்துவுடைய அருளினால் பாவத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட இவர்கள் எல்லா நல்லெண்ணத்தையும் கொண்ட மனிதர்களுடன் உலகிற்கு நீதியும், சமாதானமும் கொண்டு வர ஒன்று கூடி செயற்படுகின்றார்கள். மூன்று வெவ்வேறு இறைப்பணிச் சடங்குகள் பாவப்பரிகாரத்தின் பல கோணங்களையும் வலியுறுத்துகின்றது

- அ) தனி ஒருவன் பச்சாத்தாபப்பட்டு மறு உறவாக்கல்.
- ஆ) தனித்தனியே பாவம் ஒப்புதல், பாவமன்னிப்பு மூலம் அநேகர் மறு உறவாகுதல்.
- இ) பொதுப் பாவ ஒப்புதல், பாவ மன்னிப்பு மூலம் அநேகர் மறு உறவாகுதல்.

தனித்தனி பாவ ஒப்புதல்தான் பாவமன்னிப்புக்குரிய ஒரே முறையாக இருக்கின்றது. ஆனால் விசுவாசிகள் நீண்டகாலம் மறு உறவாக்குதல் திருவருட்சாதனத்தின் அருளை, அல்லது நற்கருணையைப் பெறத் தாமதிக்காமலிருக்க முக்கியமான சூழ்நிலைகளில் பொதுப் பாவ ஒப்புதல், பொதுப்பாவ மன்னிப்பு கொடுக்கலாம். அநேகமானோர் தனிப்பாவச்சங்கீர்த்தனம் நீக்கப்படும் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால் பாவம் செய்தவனின் சொந்தப் பங்கினை, பொறுப்புணர்ச்சியை நாம் அலட்சியம் செய்ய முடியாது. ஒவ்வொரு தனி மனிதனது பங்கும்; திருச்சபையும், உலகமும் புதுப்பிக்கப்பட அத்தியாவசியம். இதை பொதுப்பாவ ஒப்புதல் அருள முடியாது. அருட்திரு சொட்கோர்னலோன் (புதிய பாவப்பரிகார முறை குழு அங்கத்தவர்) கூறுவதாவது: “பொதுக் கொண்டாட்டங்களின்போது கொடுக்கப்படும் தனிப் பாவ ஒப்புதல் ஒன்று தான், ஒரே நேரத்தில் தனி மனிதனையும், சபையோரையும் ஒருங்கிணைக்கிறது.”

மறையியலை தமிழ் மொழியில் தொடுப்போம்

— இளங்கஞர் அமல் —

ஆண்டுகள் இருபத்தியைந்து கழிந்தது,
ஆயினும் இலட்சியங்கள் நம்மைவிட்டு அகலவில்லை.
ஆக்கியவர் நம்மருகில் இல்லாவிடினும்,
ஆக்கங்கள் மட்டும் இங்கு குறையவில்லை.

மறை வளர மொழிவளர்க்க விழைந்தோம்,
கறைபோக்க தமிழ்க் கலையை வளர்த்தோம்.
குறைபோக்க இளைஞர் நாம் எழுந்தோம்.
பறைபோட்டு குரலெங்கும் கொடுத்தோம்.

ஞாலியவன் தொடக்கி விட்ட பணியை,
குருசாமியவன் குருமடத்தில் தொடுத்தான்.
கருகாமல் நாமதனைக் காத்தோம்.
மெருகாக்க நீர் விட்டு வளர்த்தோம்.

அருங்கலைகள் அனைத்தும் தாய்மொழியில் குனிப்போம்.
நாடெங்கும் அதனை நன்கறியச் செய்வோம்.
மறையியலை தமிழ் மொழியில் தொடுப்போம்.
அதை உருவாக்கி நாம் கைகளில் குனிப்போம்.

க. அமலதாசன்

எதிர்பாருங்கள்

“இறையியல் கோலங்கள்” மறு பருவ இதழில்

இறையியல் பேராசிரியர்

அருட்திரு சீ. யோ. இம்மானுவேல் எழுதும்

“திருச்சபையின் மறுமலர்ச்சியில்

கப்பர்னீக்கசின் புரட்சி”

அட்டைப்பட விளக்கம்

இறைவன் ஒருவனே. ஆயினும் படைத்தல், காத்தல், புனிதப் படுத்தல் மூலம் முழுமையை உருவாக்கும் அவன்; தந்தை, தனயன் தவறிலா ஆவி எனும் மும்மூர்த்திகளாக இயங்குகின்றான். படத்தின் நடுவே உள்ள முக்கோணம், இம்மும்மூர்த்தியாகிய இறைவனைக் குறிக்கின்றது.

ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் உள்ள தனித்துவத்தை தெளிவுபடுத்தும் காரணிகளான அவனது குணதிசயங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் அவனோடு ஒன்றித்திருக்கின்றன. முதலும், முடிவும் தனக்கிலா இறைவனுக்கு, அவன் குணதிசயங்களுக்கு, எண்ணிக்கையோ எல்லைக் கோடோ இல்லை.

தொடக்கமும், முடிவும், எல்லையுமற்ற, பொருளைக் குறிக்கும் உருவமான வட்டங்கள்; என்றும், எங்கும் நிறைந்தவரான மும்மூர்த்தியாம் இறைவனின் எண்ணிலடங்கா, எல்லையிலா குணதிசயங்களை குறித்து நிற்கின்றன.

இறைவன் வெளிப்படுத்துவதை முற்றாகத் தெரிந்துகொள்ள, எல்லையுள்ள மனிதனுக்கு முடிவதில்லை; மனிதனின் மதிக்கு முழுமையாக எட்டுவதுமில்லை. படத்தில் வட்டத்தை குறுக்கிடும் சிறு வட்டப்புள்ளிகள் மனிதனின் மதிப்பிற்கு எட்டிய இறைவனின் குணதிசயங்களை குறிக்கின்றன.

“இறையியல் கோலங்கள்” எனும் பெயர்கொண்ட இம்மலரானது சில இளம் சிந்தனைச் சிற்பிகள், இம்மும்மூர்த்தியாம் இறையின் மாட்சியில் தம் மதிக்குப் புரிந்து கொண்ட சிறு சிறு துளிகளை எல்லோர்க்கும் பயனுற வேண்டி, இனிய தமிழில் வடித்துள்ள தனிக் தனிக் கோலங்கள் ஆகும்.

யோகராசா

நன்றி !

நன்றி !!

எண்ணினோம்

எண்ணித் துணிந்தோம்

எண்ணியபோதெல்லாம்

எம் எண்ணத்திலே திகைத்தோம்

எம் எண்ணத்தை வண்ணமாக்கி

உங்கள் கரங்களிலே தவழவிட

எமக்கு பின்னின்று உதவிய

அருட்திரு கிங்சிலி சுவாமபிள்ளைக்கும்

மறைபரப்புச் சபைக்கும்,

இவ்வெண்ணத்தை, எம் எண்ணங்களிலே

கருவாக்கிய சகோ. ஞான ஆனந்தனுக்கும்

இதை உருவாக்கிய பிராவி அச்சகத்தாருக்கும்

அனைத்திற்கும் மேலாகத் தம் எண்ணத்தால்,

எம் எண்ணங்களை நெறிப்படுத்தி, வழிகாட்டிய

கழகப் பொருப்பாளர் அருட்திரு. இம்மானுவேல் பெர்னாண்டோவுக்கும்

அவரோடு துணைநின்ற மற்றும் அடிகளார்க்கும்,

எம் எண்ணம் உள்ளவரை,

என்றும் கூறுகின்றோம் நன்றி ! நன்றி !!

ஆசிரியர் குழு.

“ இறையியல் கோலங்கள் ” பற்றிய
உங்கள் கருத்துக்களும் திறனாய்வுகளும்
ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன.

தொடர்பு கொள்க :

EDITORIAL BOARD,
“ IRAIYIYAL KOLANGAL ”
National Seminary,
Ampitiya.